

VU Research Portal

Sourcing - Of hoe ver kun je gaan met het flexibiliseren van arbeid

Pavlopoulos, D.; Truijens, L.

published in

Advalvas

2014

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Pavlopoulos, D., & Truijens, L. (2014). Sourcing - Of hoe ver kun je gaan met het flexibiliseren van arbeid. *Advalvas*, 28-29.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Sarah Schleeper
gaat op onderzoek
in India

Voor **cricket**
moet je sterk
en slim zijn

Baas en bezetters
over het **kerkzaal-**
akkoord

**'Internationaal
stelt Amsterdam
niets voor'**

ADVALVAS

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT — WWW.ADVALVAS.VU.NL

Jasper van der Kemp
misdadprofler pag 10

Ronald McDonald Huis VUmc zoekt vrijwilligers!

Zin om je nuttig te maken?

Ronald McDonald Huis VUmc kan jouw hulp als vrijwilliger goed gebruiken. Een vrijwilliger werkt bij ons in een shift van 3 uur per week, op een vast tijdstip, samen met een collega-vrijwilliger.

Als vrijwilliger houd je het Huis netjes en schoon. Je bent aanspreekpunt voor de ouders en kinderen, die logeren in ons Huis, en biedt hen desgewenst een luisterend oor. Als vrijwilliger ben je een goede gastvrouw of -heer, ben je servicegericht en help je mee om ons Huis als rustpunt te bewaken.

Wil je meer informatie of heb je interesse? Laat het ons weten via e-mail of telefoon. Hopelijk tot ziens!

Ronald McDonald Huis VUmc
t.a.v. Huismanagement
Amstelveenseweg 627
1081 JD Amsterdam
Telefoon: 020-3013333
E-mail: m.postma@ronaldmcdonaldhuis.nl

HET VOORDEEL VAN BLIND ZIJN?

'Ik kan lezen in het donker!'

- Esther, 15 jr, blind

NATUURLIJK HEEFT BLINDHEID VOORAL NADELEN. Innovatieve hulpmiddelen zijn hard nodig. Zoals voeltekeningen voor blinde of slechtziende kinderen, waardoor ze beter mee kunnen doen op school. Sms 'ogen' naar 4333 en geef éénmalig € 2,50 of doneer via steunBartimeus.nl

bartimeus sonneheerdt
VERENIGING
oog voor blinden
en slechtzienden

Eénmalig
2,50 € / sms

INHOUD

JAARGANG 61 – NR 15

Derdejaars **Sarah Schleeper** gaat marktonderzoek doen in India 6

Waarom misdaadprofilers niet op **Angelina Jolie** lijken 10

Cricket: een echte **volkssport**, maar niet voor iedereen 16

De oogst van de **bezetting** 20

En verder

Online nieuws	4
Opinie: onaantrekkelijk Amsterdam	8
Column: Peter Nijkamp	9
Onderzoeksnieuws	14
Mail	23
Opinie: usr over bezetting	24
Column: Roos	25
Campus: outsourcing	26
OR	28
Cultuur: cabaret en restaurant	30
Sleutelgat	31
Griff	32

Coverfoto Peter Valckx

Het volgende nummer verschijnt op 9 april 2014.

ADVALVAS

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN
DE VRIJE UNIVERSITEIT

Redactieadres

De Boelelaan 1105
kamer 1-D-40
1081 HV Amsterdam
redactie.advalvas@vu.nl

Hoofredacteur

Marieke Schilp

Redactie

Floor Bal, Peter Breedveld,
Dirk de Hoog, Welmoed
Visser

Eindredactie

Win Castermans, Welmoed
Visser

Secretariaat

Barbara Vazquez,
(020) 5985630
secretariaat.advalvas@vu.nl

Basis Ontwerp

Luis Mendo - GOOD Inc.

Vormgeving

Rob Bömer, rbbmr.nl

Medewerkers

Dick Roodenburg
(Griffioen), Merlijn
Draisma, Jordi Huisman,
Rod Lyall, Roos van
Rijswijk, Bas van der Schot,
Nienke Stumpel, StudioVU
(Riechelle van der Valk,
Yvonne Compier), Peter
Valckx

Copyright HOP-kopij

Hoger Onderwijs
Persbureau, Amsterdam

VU-advertenties

zie secretariaat

Commerciële

advertenties
Bureau Van Vliet, (023)
5714745

Druk

Senefelder Misset,
Doetinchem

VU NU

Maandag 24 maart 2014, 11.27

»
Zo'n 500 à 600 bedrijfskundestudenten moeten naar de
RAI uitwijken voor hun tentamens logistics operation
research en marketing research.

FOTO JORDI HUISMAN

HOE VER KIJK JIJ?

We leven in een snel veranderende samenleving, met grote maatschappelijke vraagstukken. Dat vraagt om mensen die verder kijken. Verder dan het voor de hand liggende, verder dan het bekende. Mensen die verder kijken zijn op hun plek bij de VU. De VU stimuleert haar medewerkers buiten hun eigen afdeling en eigen vakgebied te kijken. Om nieuwe wegen in te slaan. Om samen te werken aan toonaangevend onderzoek en onderwijs. De VU is een universiteit die midden in de maatschappij staat. Met de blik gericht naar buiten. VU is verder kijken.

Ben jij een medewerker van de VU? Kijk dan voor een overzicht van alle interne vacatures op:

WWW.VU.NL/VUNET/VACATURES

Ben jij geen medewerker van de VU maar wel geïnteresseerd om bij de VU te werken? Kijk dan op:

WWW.WERKENBIJDEVU.NL

IS VERDER KIJKEN

RSS feed

 Abonneer je op het laatste nieuws online

IMK-directeur stapt uit adviesraad masteropleiding

Uit onvrede over de manier waarop het VU-bestuur met de kwestie-Nijkamp omgaat, trok Han Dieperink, directeur van het Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf (IMK), zich terug uit de raad van advies van de masteropleiding business administration. Zie ook zijn ingezonden brief op pag. 23.

Nicolai Goetheer (VVD): ‘Juist studenten zouden VVD moeten stemmen’

Nicolai Goetheer (25 master accounting & control) stond op de elfde plaats van de kandidatenlijst van de VVD in Amsterdam-Zuid.

Aantal publicaties minder belangrijk

Het aantal wetenschappelijke publicaties is niet langer een zelfstandig criterium bij de kwaliteitskeuring van universiteiten en andere onderzoeksinstituten. Dat blijkt uit de nieuwe regels die universiteitskoepel VSNU, onderzoeksfinancierder NWO en de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen aan minister Bussemaker hebben aangeboden.

Winst voor promovendi bij verkiezingen OR

Koekiemonsters houden niet van koekjesfabriek

Voor al het laatste nieuws: advalvas.vu.nl

Laura van Haren/Photographers

VU-student in de gemeenteraad

Politicologiestudent **Simion Blom** heeft bij de verkiezingen een plek in de Amsterdamse Gemeenteraad gekregen. Zijn partij GroenLinks heeft zes zetels gehaald, ééntje minder dan vorig jaar, en Blom stond als zesde op de kieslijst. “Ik ben ontzettend blij, ik verkeer nog een beetje in een roes”, zegt Blom. “Het is heel bijzonder dat de kiezers blijkbaar vertrouwen in ons hebben.” Dat brengt een grote verantwoordelijkheid met zich mee

en Blom beseft dat terdege. “Ik ga ontzettend mijn best doen voor onze achterban.” Blom beloofde in de vorige Advalvas zich met name in te spannen voor jongeren uit minderheidsgroepen in Amsterdam. De onderhandelingen voor de vorming van een nieuw college van burgemeester en wethouders zijn in volle gang. Later deze week wordt bekend of GroenLinks ook een wethouderspost krijgt. (PB)

[Meer hierover op: advalvas.vu.nl>nieuws>24 maart.](http://advalvas.vu.nl>nieuws>24 maart)

Winst voor promovendi bij OR-verkiezingen

Het Promovendi overleg VU (ProVU) gaat van vijf naar zeven zetels in de ondernemingsraad. De andere fracties verliezen.

ProVU haalde 28,6 procent van de stemmen. Bij de vorige verkiezingen in 2011 was dat nog 22,6 procent. De Abva-Kabo blijft met elf zetels de grootste fractie, maar heeft met 50 procent van de stemmen geen absolute meerderheid meer in de raad (was 53,4%). CNV publieke zaak zakte van 24% naar 21,4% en krijgt vijf zetels. Het aantal zetels geeft trouwens

een vertekend beeld: de OR is namelijk uitgebreid van 21 naar 23 leden omdat het totale aantal werknemers van de VU is gestegen. De opkomst was dit jaar 35,9 procent (34,4 procent in 2011). Opmerkelijk is dat het aantal vrouwen in de raad verdubbeld is, en dat ze nu in de meerderheid zijn: ze gaan van zes naar twaalf zetels. Ottho Heldring van de AbvaKabo blijft voorlopig voorzitter van de raad. Wel heeft

hij aangekondigd eind dit jaar zijn zetel ter beschikking te stellen omdat hij met pensioen gaat. Bibliotheekmedewerker Sanas-sin Maftouhi van de AbvaKabo is met voorkeurstemmen in de raad gekozen. Daardoor komt Anniko Kiss van Student- en onderwijs-zaken niet in de raad. De nieuwe raad wordt op 2 april geïnstalleerd. (DdH)

[De volledige verkiezingsuitslag is te zien op ondernemingsraad.vu.nl.](http://De volledige verkiezingsuitslag is te zien op ondernemingsraad.vu.nl)

Alles wat je altijd al wilde weten van je voorouders

Advalvas-redacteur en historicus Floor Bal schreef *Het grote familieboek*, een boek dat mensen moet helpen om een beeld te krijgen van hoe hun voorouders leefden. Bal zet op een rijtje hoe je iets te weten kunt komen over het dagelijks leven van je voorouders. “Heel veel dingen kun je tegenwoordig via internet uitzoeken”, vertelt ze. Bal kreeg het idee voor het boek omdat ze zelf een baby-

boek voor haar dochter aan het maken was, met data van tandjes en eerste stapjes. “Tijdens een nachtvoeding bedacht ik ineens hoe leuk ik het zou vinden om ook zo’n soort invulboek van mijn voorouders te hebben. En dat bestond nog niet.” *Het grote familieboek* is een stuk minder theoretisch van opzet dan andere boeken over stamboomonderzoek. Het is opgebouwd aan de hand van vragen over het dagelijks leven en gaat vijf generaties terug.

Familiegeschiedenis is volgens Bal zo interessant omdat het de geschiedenis is die het dichtst bij jezelf staat. “Natuurlijk weet ik als historicus dat er in de negentiende eeuw veel armoede was, maar toen ik ontdekte dat de opa en oma van mijn overgrootmoeder van de armenbedeling moesten rondkomen, werd dat toch ineens een ander verhaal.” (WV)

Floor Bal, *Het grote familieboek*, Unieboek/Het Spectrum, € 17,50, 128 pag., unieboekspectrum.nl.

[twitter](https://twitter.com/advalvas)/[facebook](https://facebook.com/advalvas)/[issuu](http://advalvas.vu.nl)

Eindelijk ‘vrij’

Lees de nieuwe blog van de boventallige Mariska over niet eenzaam worden, niet uitslapen en haar andere goede voornemens op advalvas.vu.nl>blogs&columns

Puber

Het rijk behandelt de gemeente als een onverantwoordelijke puber. Zie het opiniestuk ‘Laat gemeenten hun gang gaan’ op advalvas.vu.nl>opinie

Paper

Na al het uitstelgedrag heb je welgeteld één nacht om een paper te schrijven. Redacteur Floor Bal legt op advalvas.vu.nl>tips&trucs uit hoe je dat zonder knip- en plakwerk voor elkaar krijgt

Magneet voor masters

De VU heeft 32 procent meer masterstudenten dan dat er vorig jaar aan bachelors afstudeerden.

De VU haalt masterstudenten binnen die aan andere universiteiten hun bachelor hebben gehaald. Dat blijkt uit cijfers van DUO. Overigens komt niet het hele verschil tussen afgestudeerde bachelors en beginnende masters voor rekening van andere universiteiten. Het totale aantal masterstudenten ligt namelijk 23 procent hoger dan het aantal bachelors dat klaar was met zijn studie. Er zijn ook zij-instromers en studenten uit het buitenland. (HOP)

[Zie het hele bericht op: advalvas.vu.nl>nieuws 24 maart.](http://Zie het hele bericht op: advalvas.vu.nl>nieuws 24 maart)

(Re)tweets

 Een selectie uit de opvallendste tweets van de afgelopen weken

@RWAHaan
24-3_Kunnen we alsjeblieft meer studieplekken krijgen op de #VU? Het wordt hier wel echt heel erg vol!!!!

@freakk
24-3_College op de @VUamsterdam mét uitzicht: de zes Obama-heli's kwamen tweemaal langs.

@csl_vu
24-3_VU Student Career Services, de #LinkedIn Group voor masterstudenten en #alumni van de VU. Word lid! <http://dld.bz/dk8uu>
Het Centrum voor Studie en Loopbaan is een LinkedIn Group begonnen voor VU-alumni.

@xUrsulaa
24-3_Als het me lukt om op de VU te komen, sluit ik mezelf maar weer eens lekker een dagje op in de UB. #tentamenweek

@JasmijnPost
23-3_Een website naar mijn hart, door de antropologen van de VU <http://standplaatswereld.nl>
Standplaatswereld.nl is de site waarop antropologiestudenten bloggen over hun belevenissen in het buitenland.

@SKITSAmsterdam
23-3_Op 24 april vindt de VU Olympiad plaats. Heel de VU-campus staat in het teken van sport.

@TitanicAct
23-3_Onze bezetting is afgelopen, we hebben even uitgerust, maar we zijn er nog niet. Om de VU van een koekjesfabriek... <http://fb.me/2YqoylHwU>
Actiegroep Titanic zit onder meer binnenkort in een hoorzitting over het geldverdelingsmodel op de VU.

@geraldhopster
23-3_Trots op @VU_Criminologie die onder leiding van decaan @van_elies blijft vernieuwen. Matchingsdagen voor studenten als laatste voorbeeld.

Derdejaars Sarah Schleeper 'Ik heb nog nooit zoveel voor een vak moeten doen'

Student bedrijfskunde Sarah Schleeper (20) gaat met 25 medestudenten naar India. Zij onderzoekt de afzetmarkt voor een softwarebedrijf.

DOOR DIRK DE HOOG
FOTO STUDIOVU/RIECHELLE
VAN DER VALK

Hoezo ga jij naar India? "Ik doe mee aan het Amsterdam Research Project. Met 26 studenten van de economische faculteit gaan we daar vijf weken onderzoek doen voor Nederlandse bedrijven. Het is een onderneming van de studievereniging Aureus met steun van de faculteit. Dit project bestaat al dertien jaar."

Die reizen gaan altijd naar opkomende economieën, zoals voorgaande jaren Vietnam en China. Zit er ook nog idealisme bij? "Nu ja, het is vooral een studiereis waarvan we veel hopen te leren. Ik krijg er ook zes studiepunten voor. Maar ik ben er wel het hele jaar minstens twintig uur per week mee bezig. Ik heb nog nooit zoveel voor een vak moeten doen. We hebben heel concrete onderzoeksvragen van zeven bedrijven meegekregen. Dus het is een prachtige manier om onze kennis in de praktijk uit te proberen. Dat vind ik een goede aanvulling op onze opleiding, want daar kom je niet zo veel in aanraking met de praktijk."

Welke opdracht ga jij uitvoeren? "Ik mag er niet zo veel over zeggen, maar

voor een softwarebedrijf ga ik met vier andere deelnemers kijken of er een afzetmarkt is voor hun product en met welke partners ze in India zouden kunnen samenwerken. Een ander groepje gaat voor een machinefabriek op zoek naar een goede locatie voor een productievevestiging bijvoorbeeld. Die bedrijven betalen ons daarvoor, maar we moeten zelf ook duizend euro bijdragen."

Heb je iets met India? "Eerlijk gezegd niet. Ik wilde vooral graag deelnemen vanwege de inhoud van het project. En ik wil wel meer van de wereld zien, ook buiten Europa. Tot nu toe ben ik alleen nog maar in Suriname geweest. Naar India gaan lijkt me wel een cultuurschok. Ik ben nu veel over het land aan het lezen."

Gaan jullie daar ook nog vakantie vieren? "We hebben een commissie voor ontspanning die leuke dingen voor de weekenden organiseert. En we gaan nog vrijwilligerswerk doen door een sportdag te organiseren voor kinderen van wie een van de ouders in de gevangenis zit. En we gaan rondreizen, want voor onze onderzoeken bezoeken we drie steden. Al met al zal het vooral hard aanpoten worden."

Zou je zelf later wel in het buitenland willen werken? "Zeker! Bedrijfskunde is heel internationaal gericht. Veel studenten zien op z'n minst Europa, en niet zozeer Nederland, als hun toekomstige

Amsterdam Research Project

Het Amsterdam Research Project is een initiatief van studievereniging Aureus en wordt ondersteund door de economische faculteit.

Elk jaar gaan 26 studenten in het buitenland onderzoek doen voor bedrijven.

Meer informatie op arp-vu.com.

Sarah Schleeper

2014
Derdejaars bedrijfskunde Pr-medewerker, Amsterdam Research Project

2013
Verhuisd naar een Amsterdamse studio

2011
Vwo-diploma, Zaanlands Lyceum

arbeidsmarkt. Ik zelf wil graag een tijdje buiten Europa werken. Maar wat mijn droombaan is weet ik nog niet. Nu ben ik vooral geïnteresseerd in *information knowledge management*."

Jij doet de publiciteit voor dit project. Waarom is dat belangrijk? "Veel studenten weten niet dat dit project bestaat, of wat het precies inhoudt. Ik denk dat deze praktische ervaring in het buitenland een enorme verrijking van je studie is. Dit is een initiatief van studenten zelf en laat zien dat je je studie in eigen hand kunt nemen. Wij zijn niet de enige met zo'n buitenlandproject. Er zijn meer clubs die dat doen, ook bij andere universiteiten. Maar bij ons moet je wel door een vrij strenge selectie, want er is maar plek voor 26 mensen. De meesten zijn masterstudent. Ik ben de benjamin van de club."

En wat gaan jullie doen als jullie terugkomen? "Dan moeten we onderzoeksverslagen schrijven en rapporteren aan onze opdrachtgevers. Ook moeten we een verslag maken voor de docenten die ons begeleiden. Dat is nodig voor onze studiepunten. Daarna komt er een seminar waar we over onze ervaringen en resultaten praten."

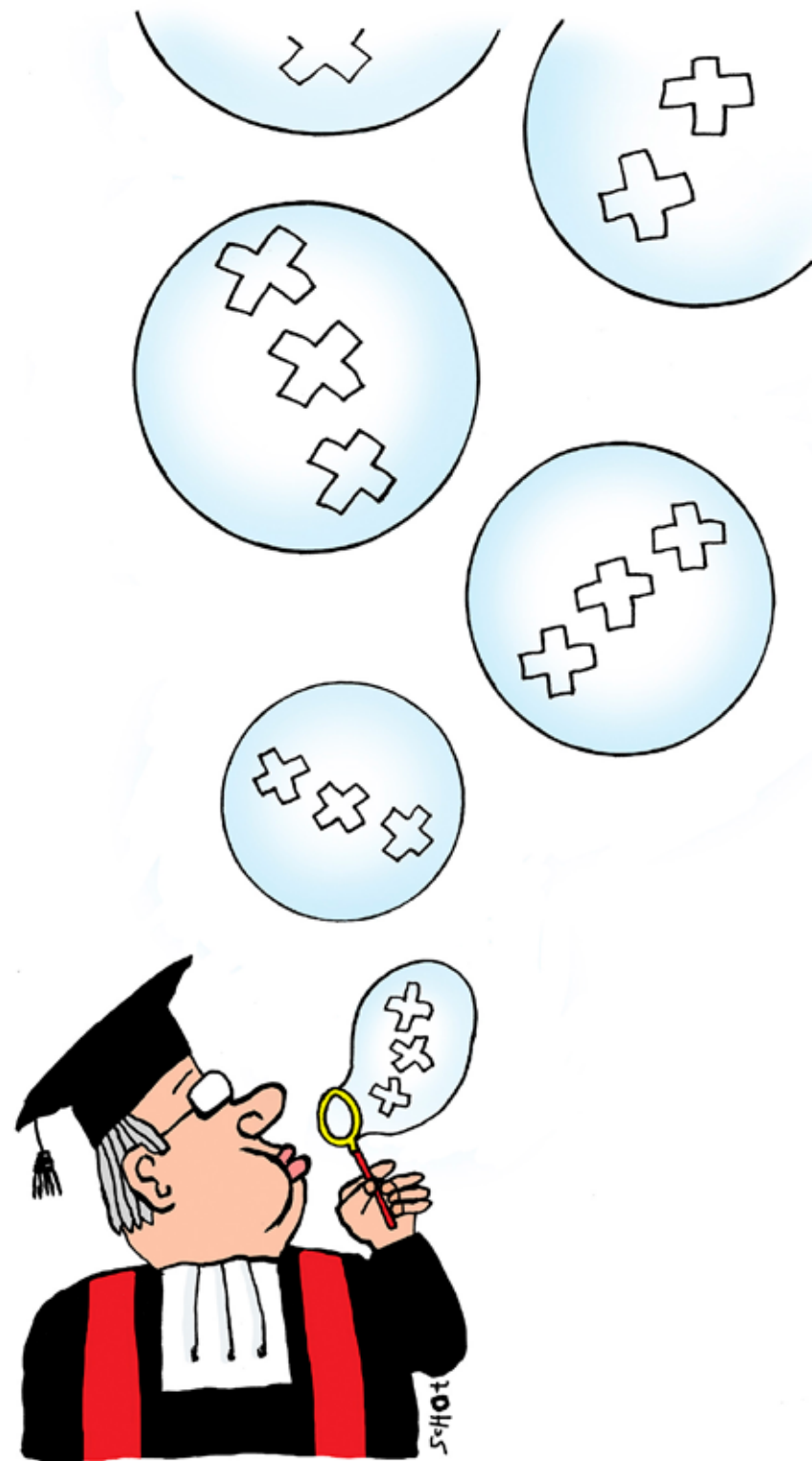

Amsterdam doet het buitengewoon slecht

Als internationale studentenstad stelt Amsterdam niets voor. Daar moeten we snel iets aan doen.

DOOR FRANS SNIJDERS
BEELD BAS VAN DER SCHOT

Veel internationaler dan Amsterdam kun je het in Nederland niet vinden. En eigenlijk ook niet in Europa, denken Amsterdammers. De titel van het recente rapport 'Wordt Amsterdam de university capital van Europa?' leek op het eerste gezicht de gedachte aan Amsterdam als internationale stad van formaat te bevestigen: niet Londen of Parijs, maar Amsterdam als epicentrum van de internationale studentengemeenschap. Dat viel tegen. Amsterdam doet het buitengewoon slecht; het percentage internationale studenten toont dit aan. Slechts 6,6%. Praktisch alle belangrijke Europese steden doen het beter. Erger nog: de meeste Nederlandse steden doen het ook beter: Groningen (10%), Rotterdam en Eindhoven (11%), Delft en Den Haag (14%), Enschede (16%) en Maastricht op kop met 38%, eigenlijk allemaal behalve Utrecht (4%) en Leiden (6%). In het NRC Café kwamen op 6 maart het hoger onderwijs, de overheid, politiek en bedrijfsleven bij elkaar om over genoemd onderzoeksrapport eens stevig van gedachten te wisselen. Dat werd een fraaie vertoning. De overheid meende dat het hoger onderwijs nu duidelijk aan zet was. Hier lag een opdracht. Die bal werd snel teruggekaatst: zorg eerst maar eens voor voldoende betaalbare huisvesting en help ons van dat imago van Amsterdam af als stad van seks, drugs en rock-'n-roll. Op het huisvestingsonderwerp sloegen ook de aanwezige politieke partijen aan. Even voorspelbaar was de reactie van het bedrijfsleven, dat de laatste jaren vooral studenten uit Rotterdam aanneemt. Zakenlieden schamperden dat de Amsterdamse universiteiten in plaats van internationale studenten aan te trekken zelfs studenten verliezen aan de topuniversiteiten in de VS. Tja, waarom zou het nou niet zo goed gaan? Na alle gepolder in de *triple helix* (de samenwerking tussen bedrijfsleven, kennisinstellingen en overheid) is dit waar we gekomen zijn.

Terwijl iedereen snapt dat de combinatie carrière, studie, cultuur en toerisme wervender werkt dan het aanbieden van de afzonderlijke onderdelen, kijken we vooral naar elkaar om nu eens echt iets te doen: aan onderwijskwaliteit, huisvesting, stageplaatsen, en al die dingen die je kunt aanwijzen als reden dat het niet goed gaat. Die moeten eerst goed geregeld zijn voordat jij moet presteren. Anderen zien precies de omgekeerde volgorde der dingen. De triple helix bestaat uit het voortdurend articuleren van het belang ervan, wachtend op de integrale benadering of, erger nog, hopen dat het allemaal zo'n vaart niet loopt. Want misschien was het enthousiasme voor die samenwerking al vanaf het begin vooral politiek correct. De oplossing is simpel: opleidingen moet je koppelen aan carrièreperspectieven en stageplaatsen, daardoor vergroot je het aanbod van talent voor werkgevers. Binnen vijf jaar wordt Amsterdam dan misschien niet de university capital van Europa, maar in elk geval wel van Nederland. Universiteiten moeten op zoek naar partners die ons helpen om internationaal talent naar Amsterdam te halen. Misschien komt dat fantastische overkoepelende plan nog weleens. Maar daar hebben we voorlopig niets aan. Grote plannen hebben een voedingsbodemp van veel kleinere acties, projecten, initiatieven, pilots en probeersels nodig. Die voedingsbodemp hebben we te lang veronachtzaamd. Het is nu van groot belang om in kleinere verbanden en iets minder groot denkend aan de slag te gaan.

Frans Sniijders is directeur International Office VU.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Leve de docent

Peter Nijkamp universiteitshoogleraar en hoogleraar ruimtelijke economie

Wat is het een voorrecht als docent gedachten te ontwikkelen en te delen met studenten. College geven is geen last, maar een lust! Toegegeven, niet alle studenten zijn leergierig. Echter, interesse moet gekweekt worden door de docent. Een zesjescultuur komt niet voort uit de psychologie van de student, maar uit de academische leeromgeving. Gelukkig zijn er geboren docenten. En gelukkig de student die zo'n geboren docent heeft. Persoonlijk bewaar ik de beste herinneringen aan een van mijn docenten in Rotterdam. Hij kwam altijd de collegezaal binnen met een net opgestoken sigaar (dat kon toen nog), die hij bij de sigarenboer had gekocht. Deze had veel klandizie, en de docent begon altijd met een kort verslag van gesprekken bij deze sigarenboer. Hij gebruikte deze gesprekstof als opsteker voor het college over economische theorie. Want economie gaat over echte mensen. En op deze wijze kreeg de theorie handen en voeten.

Theorie komt niet uit een boek, maar ligt op straat. Als ik door de (saaie) gangen van de VU loop, zie ik jonge onderzoekers achter hun pc-scherm zitten, zwoegend op een statistische fit. Daarvan krijg ik het benauwd. Is dat Wetenschap? Natuur-

lijk vereist theorie een zorgvuldige toetsing, maar worden grootse en meeslepende vindingen echt ontwikkeld door navelstaren naar een scherm? Introspectie garandeert geen innovatieve blijvende kennis. Onlangs kreeg ik van een oud-student een e-mail, naar aanleiding van enig persrumoer over mij. Hij beurde me op met een van mijn uitspraken dat de economie fluctueert, net als menselijk

geluk, prestaties of waardering. Hij meldde ook dat hij zich één voorbeeld uit een lang vervlogen college nog steeds herinnerde. Dat was een uiteenzetting over de beperking van het prijsmechanisme, op basis van de betekenis van de oude boom in het stadscentrum van Ohrid

in Macedonië. De vraag was of deze boom – met een politiek-historische betekenis – opgeofferd mocht worden voor een betere verkeersdoorstroming. Gelukkig staat deze boom er nog steeds! Als docent hoop je soms dat studenten zich ten minste één ding van een college herinneren. Misschien mag je als docent niet meer verwachten. Zolang maar de kritisch-analytische attitude van studenten behouden blijft.

Zie ook Nijkamps TED Talk over de onzichtbare stad, via: advalvas.vu.nl>blogs&columns.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

A man with short hair, wearing a grey suit jacket over a blue and white striped shirt, is looking down at a laptop screen. The scene is dimly lit, with the light from the screen illuminating his face and the laptop. The background is dark.

Waarom seriemoordenaars sukkelen zijn (en profilers niet op Angelina Jolie lijken)

In de film zijn seriemoordenaars briljant en profilers bijna telepathisch. Maar de werkelijkheid is anders volgens rechtspsycholoog **Jasper van der Kemp**.

DOOR FLOOR BAL
FOTO PETER VALCKX

Jasper van der Kemp heeft geen trauma’s. Zijn vader werd niet neergeschoten toen hij een bankoverval probeerde te stoppen. Hij is niet in een weeshuis opgegroeid. De werkelijkheid is vreemder dan fictie, zei de Amerikaanse schrijver Mark Twain. Dat klopt niet. De realiteit is saaier dan fictie. Dus als de politie Van der Kemp, wetenschappelijk misdaadprofiler en seriemoordenaar-expert, vraagt om te adviseren, sturen ze geen helikopter om hem op te halen. Zijn onderzoek vindt voornamelijk plaats op een willekeurige flexwerkplek van de Rechtenfaculteit. Uitjes gaan vooral naar de politiebureaus in Nederland (met systeemplafonds en linoleum) en een enkele keer naar een plaats delict.

Huidpak

Wie weleens een film over een seriemoordenaar ziet, of een boek over seriemoorden leest, kent het vaste patroon. Een seriemoordenaar, charmant en duivels, speelt een spelletje met de politie. In de daaropvolgende anderhalf uur of de zestigduizend woorden moet de profiler voorkomen dat er nóg een slachtoffer valt. Bijkomend probleem is dat die onderzoeker een tragisch verleden heeft, met geheimen die gegarandeerd een rol spelen. Dat die fictie zo op hol geslagen is, komt vooral door *The Silence of the Lambs*. In deze film uit 1991 wordt FBI-agent Clarice Starling in haar jacht op de seriemoordenaar Wild Bill bijgestaan door de geniale en wrede psychiater Hannibal Lecter. De lawine aan films, boeken en series die na het succes van de film op gang kwam, is

bijna 25 jaar later nog niet tot stilstand gekomen. “Natuurlijk zijn dat spannende verhalen”, zegt Jasper van der Kemp. Maar ze komen niet in de buurt van de werkelijkheid. Seriemoordenaars die een kat-en-muisspel met de politie doen? “Internationaal gezien zijn er weinig daders die contact met de politie zochten.” En briljant? De gearresteerde seriemoordenaars die in Nederland de afgelopen vijftig jaar actief waren, maken op dat vlak bijzonder weinig indruk. Drievoudig kindermoordenaar Koos H. werkte als portier toen hij gearresteerd werd. Niet bepaald een beroep dat veel aanspraak op je intellect doet. Willem van E. (Het Beest van Harkstede) stond in zijn jonge jaren in zijn woonplaats als Gekke Willempie bekend. En Van der Kemp omschrijft Patrick S., die in 2013 levenslang voor twee moorden kreeg, als ‘geen geslaagd type’.

Complexe daderanalyse

In series en films is de gemiddelde profiler bijna telepathisch. Zo probeert Clarice Sterling in *The Silence of the Lambs* in het hoofd van seriemoordenaar Wild Bill te kruipen. Als ze in de kast van een slachtoffer een jurk met een ruitvormig figuur ziet, beseft ze dat Wild Bill een huidpak wil maken. Dat levert haar uiteindelijk de

‘De politie heeft geen database van mannen met een borstenfixatie’

Kenmerken
plaats delict

Criminoloog Jasper van der Kemp pleit in zijn proefschrift voor de invoering van de term **modus via** voor de geografische gedragskenmerken van de dader. Je moet niet alleen kijken naar de modus operandi (werkwijze) van de dader, maar dus ook naar alle geografische kenmerken van plaats delict. “Is er een bushalte in de buurt? Komen er veel mensen langs?” Zo adviseerde hij recentelijk de recherche over een serie misdrijven in een fietstunnel. “Het is nuttig om te analyseren wie routinematig die route nemen.”

informatie op waarmee ze de dader kan pakken. Hoofdrolspeelster Angelina Jolie gaat in de film *Taking Lives* zelfs in een graf van een slachtoffer liggen om een beeld van de dader te krijgen. Jammer alleen dat de afgelopen jaren duidelijk werd dat dit soort daderprofilering, dat ook de FBI gebruikte, eigenlijk niet effectief is. De oorspronkelijke daderprofilering gaat ervan uit dat het misdrijf iets over de dader zegt. “De profilering barst van de mooie verhalen, maar de onderbouwing is matig”, zegt Van der Kemp. “Pas de afgelopen jaren wordt daar wetenschappelijk onderzoek naar gedaan.” De aannames die veel onderzoekers in het verleden gebruikten, blijken ongefundeerd. Zo kan iedere CSI-kijker inmiddels het onderscheid maken tussen de georganiseerde en de ongeorganiseerde seriemoordenaar; de eerste plant zijn misdrijven van tevoren en de tweede gaat impulsief te werk. “Dat blijkt niet te kloppen. De FBI had het zelf door en introduceerde een gemixt type. Als je dat nodig hebt, is het wel duidelijk dat je typologie niet werkt.” Doordat gedrag niet eenduidig is, is daderanalyse erg ingewikkeld. “Trekt een verkrachter het shirt van het slachtoffer over haar hoofd zodat ze hem niet kan zien? Of doet hij het juist om bij haar

borsten te kunnen komen?” Dat zijn theorieën waarmee de politie niets kan. “Ze hebben geen database van mannen met een borstenfixatie.”

Locatie bewust gekozen

Als hij niet met een getrokken pistool achter moordenaars aanrent of in ondiepe graven ligt, wat doet Van der Kemp dan wel? Hoewel hij psychologie studeerde, beschrijft hij niet het gedrag van de dader. Onlangs promoveerde hij op geografische daderprofilering. Hierbij kijkt hij vooral goed naar de locatie van het misdrijf. “Deze vorm van profilering is wetenschappelijk gezien aanzienlijk steviger.”

‘Waarom zou je een overval in Oost plegen als je zelf in West woont?’

Bij geografische daderprofilering combineert Van der Kemp wiskundige methoden met een geografisch informatiesysteem. “Daarvoor gebruiken we een heel gewone computer en een digitale kaart met de misdaadlocaties.” Van daders die meerdere misdrijven gepleegd hebben, berekent hij het meest waarschijnlijke woongebied. Het achterliggende idee is dat daders locaties kiezen die ze kennen. Dat hoeft niet per se hun woonomgeving te zijn. Ze kunnen er ook in de buurt werken of sporten. Dat heeft een praktische reden. Voor een crimineel op de vlucht is het handig om

‘De dader koos het park omdat hij daar makkelijk slachtoffers kon vinden’

te weten dat hij niet een doodlopende straat inrijdt of per ongeluk langs het politiebureau komt. “Waarom zou je ook een overval in Amsterdam-Oost plegen als je zelf in West woont? Dan loop je alleen maar het risico dat je tijdens het vluchten opgepakt wordt.” Het echt volkomen willekeurig kiezen van een locatie komt volgens hem zelden voor. “Dan heb je het bijvoorbeeld over een groep Oost-Europeanen die een serie-tje inbraken op één avond pleegt.”

De Beul van Twente

Geografisch profileren droeg bij aan de arrestatie van De Beul van Twente. Bij dat onderzoek keken ze naar het meest waarschijnlijke woonadres van de man die jarenlang op gruwelijke wijze pony’s, paarden en schapen mishandelde. “De voorspelling was dat de man in een wijkje in Noord-Enschede zou wonen. Vervolgens keek de politie of daar mensen met een strafblad woonden. Zo kwam een voormalig tbs’er in beeld. Die woonde maar op honderdvijftig meter afstand van de voorspelde plek.” Zelf analyseerde Van der Kemp, samen met hoogleraar Peter van Koppen, onder meer het werkgebied van de Utrechtse serieverkrachter die in 1995 en 2001 meer dan twintig keer toesloeg. Indertijd kwam uit soortgelijke analyse dat de man in de buurt van stadion Galgenwaard zou wonen. Van der Kemp keek anders naar de zaak. Hij ontwikkelde een methode die gewicht aan de verschillende plaatsen delict toekent. “Er zijn enkele locaties die bij elkaar in de buurt liggen. Ik denk dat de dader die plekken vooral koos omdat hij daar makkelijk slachtoffers kon vinden. Een park is daar bijvoorbeeld erg geschikt voor.” Door het samenvoegen van die populaire werkplekken en daar opnieuw een rekenmodel op los te laten, kwam Van der Kemp op een andere woonlocatie. “Nu is de voorspelling dat de verkrachter toen in het zuiden van Den Bilt woonde. Dat is ook in de buurt van de op een na laatste plaats delict. Die plek had hij goed voorbereid. Er lagen spullen klaar om dat meisje vast te binden en te misbruiken. Het was geen plek waar je toevallig

‘De profilering barst van de mooie verhalen, maar de onderbouwing is matig’

terechtkomt, hij moet het daar goed gekend hebben.” Mocht er in de toekomst een grootschalig dna-onderzoek plaatsvinden, dan is dat nuttige informatie. Wat klopt er eigenlijk wél van het beeld van seriemoordenaars in films en boeken? Patrick S., die vermoedelijk meer dan drie vrouwen vermoordde, liet zich waarschijnlijk door zo’n filmbeeld inspireren. Tegen zijn zus bekende hij dat hij het liefst een huidpak zou dragen. Net als Wild Bill in *The Silence of the Lambs*. Maar dan minder slim.

VIPs

Siebre Miedema is de nieuwe ombudsman wetenschappelijke integriteit. Het college van bestuur benoemde hem als opvolger van Peter Hollander. Miedema is onder meer emeritus hoogleraar bij de faculteit Godgeleerdheid en de faculteit Psychologie en Pedagogiek.

Thomas Schijger

Het Netherlands Space Office en de European Space Agency sponsorden 150.000 euro voor een promotie-studie naar ondernemerschap in de ruimtevaartsector, die deze maand startte. Universitair hoofddocent **Elco van Burg** heeft deze sponsoring in gang gezet.

StudioVVC

Hoofd van de sectie Theoretische Chemie **Matthias Bickelhaupt** is lid van de Koninklijke Hollandse Maatschappij der Wetenschappen. De leden bevorderen wetenschap in de ruimste zin. Ze verlenen onder meer stimuleringsprijzen, financieren leerstoelen en organiseren conferenties en lezingen.

The Amsterdam Economic Board subsidieerde het Letterenproject 'Het publiek als muze'. Daarbij gaat het om een betere kennisuitwisseling tussen publiek en musea. Het is een initiatief van de onderzoeksgroep Design and Community, geleid door **Javier Gimeno-Martínez**.

Kunnen bodemdieren zich snel aanpassen?

Voor een goed functionerend ecosysteem zijn bodemdieren, als kwelderspringers en regenwormen, onmisbaar. Zij hebben unieke eigenschappen die een grote invloed hebben op de eigenschappen van hun leefomgeving, en daardoor de bodem sterk veranderen. De meeste onderzoekers hebben tot nu toe aangenomen dat de eigenschappen van de betreffende soorten onveranderlijk zijn, maar dat hoeft niet zo te zijn. “We vermoeden dat bodemdieren relatief snel kunnen evolueren”, zegt universitair hoofddocent **Matty Berg**, die hoogleraar in Groningen wordt. “Extreme klimaatfluctuaties gevolgd door veranderingen in de bodemomstandigheden kunnen een sterke natuurlijke selectie teweegbrengen, zodat de bodem-

dieren zich evolutionair aan de nieuwe situatie gaan aanpassen. In theorie kan dit zelfs binnen enkele generaties tot sterke effecten op het ecosysteem leiden”, aldus Berg. (PB)

Bewegen met eMate

Hoevel het voor chronisch zieken belangrijk is dat ze gezond leven, hebben veel mensen daar moeite mee. Arlette van Wissen ontwikkelde, samen met collega's, de eMate, een intelligent systeem dat patiënten ondersteunt bij het meer bewegen, gezonder eten en tijdig medicijnen innemen. Op 25 Maart promoveerde

Van Wissen hierop. Onzekerheid, automatische reacties en emoties beïnvloeden menselijk gedrag en besluitvorming. Daarom is gedrag moeilijk te veranderen. Uit het onderzoek blijkt dat geautomatiseerde coaches (e-coaches) gedragsverandering kunnen ondersteunen. Met behulp van een e-coach-app, kan het programma gegevens van onder meer de gps gebruiken om persoonlijke feedback te geven. (FB)

IVF-fail

Ivf wordt niet succesvoller door kweekmedium van embryo's (een nabootsing van het lichaamsvocht waarin het embryo kan groeien) te beoordelen met Near Infrared (NIR)-spectroscopie. Aldus klinisch embryoloog Carlijn Vergouw, die op 20 maart promoveerde. De NIR-methode is daarom van de markt gehaald. Bij NIR-spectroscopie wordt het kweekmedium van het embryo beschenen met infrarode straling, om de samenstelling ervan te bepalen, veranderingen te meten en die om te zetten in een 'levensvatbaarheidsscore'. Maar dat leidde dus niet tot meer succesvolle ivf-behandelingen. (PB)

Proefschrift: tinyurl.com/infrarood.

Bloedingen na keizersnee

Ongeveer twintig procent van de vrouwen die zijn bevallen met een keizersnede, houdt last van bloedingen. Dat blijkt uit VUmc-onderzoek. Vaak weten huisartsen niet dat deze klachten samenhangen met de keizersnede, zei gynaecoloog Judith Huirne in diverse media. Het bloeden wordt veroorzaakt doordat er menstruatiebloed blijft staan in een inkeping in de baarmoeder. Die inkeping ontstaat als na een keizersnede de spierwand niet helemaal goed aan elkaar vastgroeit. (WV)

Geweld zit in de familie

De kans dat iemand veroordeeld wordt voor een geweldsdelict is 3,4 keer zo groot als zijn vader ook al eens veroordeeld is voor een geweldsdelict.

Gewelddadige ouders hebben vaak ook gewelddadige kinderen. Dat blijkt uit het onderzoek van Steve van de Weijer, waarop hij 27 maart promoveert. Hij onderzocht een groep tuchtschooljongens die tussen 1911 en 1914 in een Nederlandse tuchtschool werd geplaatst en hun nakomelingen tot in de vierde generatie. Uit deze studie blijkt dat de kans op gewelddadigheid bij de jongste generatie (nu gemiddeld 22 jaar) nog meer wordt bepaald door hoe gewelddadig hun ouders waren dan bij de eerdere generaties uit het onderzoek. (WV)

Zie proefschrift via tinyurl.com/erfelijkgeweld.

Werking antibiotica

Bij het goedkeuren van nieuwe antibiotica die tegen resistente tuberculose werken, kijkt men naar het effect van het geneesmiddel in de eerste dagen van het gebruik. Werkt het medicijn niet snel, dan kan de ontwikkeling gestaakt worden. Echter, soms lijkt het alleen maar alsof het middel niet aanslaat, maar komt het later alsnog op gang. Celbio- loog **Dirk Bald** en wetenschappers van Janssen Pharma ontdekten dat dit komt doordat de aangevallen bacteriën de werking van het medicijn compenseren door hun stofwisseling aan te passen. Door een beter begrip van deze wisselwerking kunnen nieuwe geneesmiddelen mogelijk alsnog verder ontwikkeld worden, schrijven de onderzoekers in *Nature Communications*. “Met name nieuwe antibiotica die energiestofwisseling van bacteriën blokkeren werken heel krachtig, maar komen soms pas na enkele dagen op gang.” (FB)

Kunstwerk in algensoep

Natuurkundige **Raoul Frese** hielp kunstenaar Ivan Henriques bij het ontwerp van een machine die haar eigen energie vindt in een soep van algen.

“De Symbiotic Machine is geen hightech uitvinding. Ze laat het principe zien dat het mogelijk is dat een machine op zoek gaat naar haar eigen energie om zichzelf aan de praat te houden. Het is een kunstwerk dat het publiek aan het denken moet zetten over technologie en zelfaangedreven systemen. Technisch gezien is het niet veel ingewikkelder dan energie opwekken met een elektrode die je in een citroen steekt.

De machine haalt energie uit de algen die in het bad dobberen. Ze vermaakt de algen met een soort pepermolen waardoor die stuk gaan. Die algen maken voor de opwekking van hun energie gebruik van fotosynthese, de omzetting van licht in energie. De Symbiotic Machine is in staat om dat proces over te nemen met gebruik van eiwitten uit de kapotgemaakte algen. Het proces is overigens absoluut niet efficiënt.

Als onderzoeker kijk ik ook hoe je stukjes van plantencellen kunt gebruiken om energie op te wekken. Ik bouw een mechanische zonnecel met eiwitten uit plantencellen. In het lab kan ik die eiwitten heel secuur van elkaar scheiden en precies op de juiste plek zetten, in het kunstwerk gebeurt dat niet.” (WV)

Raoul Frese deed dit samen met promovendus **Vincent Friebe**. Meer hierover op advalvas.vu.nl>nieuws 19 maart. Frese en Friebe geven workshops en lezingen bij het kunstwerk. Zie ook zone2source.net.

Schaken met geweld

Cricket is dé sport voor studenten: je moet een krachtpatser zijn met een goed stel hersens.

DOOR PETER BREEDVELD
FOTO'S ROD LYALL

“Er is een boek dat heet *Never Marry a Cricketer*”, vertelt VU-alumnus Steven de Bruin (25, bedrijfskunde; werkt nu voor Holtrop Rave-sloot & Partners), een echte cricketfanaat. Hij herinnert zich nog hoe zijn vriendin vijf jaar geleden voor het eerst kwam kijken naar een cricketwedstrijd waarin hij speelde. “Ik was eerste slagman en na een uurtje slaan, toen het tijd was voor een pauze, zei ze: ‘Hartstikke goed gedaan, man! Nou kom, pak je spullen, dan gaan we naar huis.’ Ik zei: ‘Hm, we moeten nog twee uur en daarna is de tegenpartij aan slag, dus het gaat nog minstens vier uur duren.’” Dat was meteen de laatste cricketwedstrijd die zijn vriendin heeft bijgewoond. “Op zondag zal ze zichzelf moeten zien te vermaken, want dan ben ik de hele dag aan het cricketen. En mocht de wedstrijd worden afgebroken wegens regen, dan ben ik die het weekend daar-

op aan het afmaken, dus dan ben ik de zaterdag én de zondag de hele dag weg.”

Vrouw niet meer mooi

Er is iets met cricket dat de beoefenaars ervan zéér toegewijd maakt, blijkt uit de gesprekken met hen. Toegewijder dan voetballers, bijvoorbeeld. “Voetbal is op zaterdagochtend een wedstrijdje spelen en de rest van het weekend doe je iets anders”, zegt economie- en bedrijfskundestudent Rohit Shah (22), die het voetbal heeft verruild voor cricket. Hij is nu single, maar een eventuele vriendin zal begrip moeten hebben voor zijn liefde voor cricket, zegt Shah.

“Ik zie veel mensen op mijn club die stoppen wanneer ze een vrouw krijgen”, vertelt accounting & control-student Farukh Janjua (26). “Want ja, het kost je wel de helft van je weekend. Maar ze komen een paar jaar later altijd weer terug wanneer hun vrouw niet meer zo mooi is.”

Shah heeft het cricket vanwege zijn studie een poosje op een lager pitje gezet. Hij speelde op een hoog niveau, maar heeft de afgelopen jaren alleen maar ‘recreatief’ gespeeld. Dit jaar wil hij de draad echter weer oppakken, want het blijft kriebelen.

“Cricket”, zegt De Bruin, “is *the king of sports*.”

Honkbal is dammen

“Cricket is schaken met geweld”, aldus Rod Lyall, emeritus hoogleraar Engelstalige letterkunde aan de VU en vicevoorzitter van de Koninklijke Nederlandse

Cricket Bond. “Het is een echte volkssport, maar niet voor iedereen!” En: “Als je niet van het lezen van romans houdt, is cricket misschien ook niks voor je.”

Lyall ijvert voor een landelijke studentencompetitie cricket, zoals er ook op hoog niveau door studenten wordt geroeid. Maar cricket, dat is toch een adellijke vorm van honkbal? Waarbij theedrinkende dames en heren in smetteloos wit met plankjes en ballen in de weer zijn? Lyall kan zijn oren niet geloven: “Cricket is béter dan honkbal! Cricket staat tegen-

over honkbal zoals schaken tegenover dammen staat. Het is véél subtieler en ingewikkelder en het vergt ook meer concentratie en uithoudingsvermogen; één wedstrijd kan tot vijf dagen duren!”

En ja, dat theedrinken, dat doen ze inderdaad tijdens een cricketwedstrijd, in

de pauze, geeft Lyall toe. Maar dat wil niet zeggen dat cricket voor watjes is: “Je moet razendsnel zijn en tegen een stootje kunnen”, aldus Lyall. “Als een leren bal met 150 kilometer per uur op je afvliegt en jou raakt; geloof me, dat komt hard aan!”

Wedstrijd met subplots

En naast al dat adrenalineverhogende geweld is er het strategische aspect van cricket, want een spelsituatie verandert steeds, afhankelijk van de positie van de spelers, de manier waarop de bal het veld wordt ingeslagen, waarop die geworpen wordt, enzovoort.

“Net als een goede roman heeft een cricketwedstrijd allerlei subplots en is hij verdeeld in hoofdstukken”, legt Lyall uit.

‘Het is een echte volkssport, maar niet voor iedereen’

‘Vrouwen slaan wat minder hard’

“We slaan wat minder hard, maar verder is er niet zoveel verschil tussen mannen- en vrouwen cricket”, zegt VU-alumnus **Helmien Rambaldo** (33, master bewegingswetenschappen), die in het Nederlands dameselftal speelt en daar tot 2012 de aanvoerder was. “Een van de mooie dingen van cricket is dat je het spel kunt aanpassen aan je eigen fysieke beperkingen. Ik ben bijvoorbeeld klein en mager en zal nooit heel hard kunnen slaan, dus moet ik veel vaker slaan. Maar ik kan zo toch tot het hoogste niveau raken.” Haar team staat op de elfde plaats in de internationale competitie. “Het blijft in Nederland een amateursport.”

Rambaldo komt uit een cricketfamilie en heeft in Zuid-Afrika en Australië op semiprofessioneel niveau gespeeld. “Maar ik miste mijn familie en ben daarom naar Nederland teruggekomen.”

In 2012 droeg ze haar aanvoerderschap over. “Toen had ik er vijf jaar hard aangetrokken, en er alles uitgehaald wat ik kon.” Haar baan als docent aan de Hogeschool van Amsterdam staat nu op nummer één.

Lyall, een geboren en getogen Australiër, kan smakelijk over cricket vertellen en eenmaal begonnen is hij onstuitbaar. De man heeft een passie voor cricket, zoveel is duidelijk. De ene anekdote na de andere vertelt hij over de robuuste humor die over het cricketveld heerst. Maar zelden gaat een speler in tegen de beslissing van de scheidsrechter, want die heeft altijd gelijk.

Cricket is immens populair in de voormalige koloniën van het Verenigd Koninkrijk, van India tot Pakistan, Australië en Zuid-Afrika. “In Mumbai zie je in de parken tientallen wedstrijden tegelijk gespeeld worden, cricket is na voetbal de grootste teamsport ter wereld.”

Tactisch inzicht

Steven de Bruin heeft in het Nederlandse nationale cricketteam gezeten en na zijn middelbare school heeft hij zelfs een halfjaar in Australië gespeeld. “Ik heb een tijdje de ambitie gehad om professioneel cricket te spelen, maar op een gegeven moment zag ik in dat ik niet goed genoeg ben en cricket is in Nederland heel klein. Ik heb uiteindelijk toch voor mijn studie gekozen.”

Maar hij blijft spelen in het eerste team van de Amsterdamsche Cricket Club, als telg van een cricketfamilie. Want zijn opa hoort bij de Amsterdamse voetballers van AFC, die het cricket ontdekten tijdens een zomeruitje naar Engeland, en de sport naar Amsterdam haalden. De Bruins vader is een fanatieke cricketer en De Bruin zelf speelt al zolang als hij zich kan herinneren. “Alles zit erin”, zegt De Bruin over cricket.

‘Eén fout en je brengt de rest van de dag op de bank door’

“Het is een fysieke krachtmeting, maar er komt ook veel tactisch inzicht en techniek bij kijken, en veel denkwerk.” Cricket is spannend omdat er veel van afhangt. “Eén fout en je brengt de rest van de dag op de bank door, dan heb je een klotedag. En je hebt minder dan een seconde om op een aanvliegende bal te reageren.” Daarbij zijn de spelregels vrij complex,

legt De Bruin uit. “Een buitenstaander ziet niet in één oogopslag wat er gaande is op het veld.”

Totaal onvoorspelbaar

Het mooie aan cricket, zegt Farukh Janjua, “is dat alles op het laatste moment nog kan veranderen omdat het spel totaal

onvoorspelbaar is. Bij voetbal weet je tijdens de eerste helft vaak al welke kant het opgaat, maar een cricketteam dat op winst staat, kan in de laatste minuten nog een match verliezen.”

“In de korte wedstrijden zit meer actie”, legt Rohit Shah uit, maar bij de lange wedstrijden komt het meer aan op strategie. “Je moet snel reageren op de ballen”, aldus Shah, die bij VC Kampong Cricket in Utrecht speelt. “De bowler werpt zijn bal op verschillende manieren, bijvoorbeeld met een fast-bowl, of een spin-bowl, een bal met effect. Daarop moet je kunnen anticiperen en je moet blijven nadenken en creatief zijn. Je moet je ook uren achter elkaar kunnen concentreren.”

“Wat cricket extra leuk maakt, is dat het een multiculturele sport is”, zegt Janjua. “Op mijn club, VCC in Voorburg, zitten Nederlanders, Engelsen, West-Indiërs, Australiërs, Pakistanen, noem maar op. En er wordt nooit gevochten, zoals bij voetbal.”

Zelf heeft Janjua Pakistaanse roots. “Ik speelde voetbal en keek met mijn vader altijd cricketwedstrijden op televisie. Ik wist niet dat ze in Nederland cricketclubs hadden. Toen ik een club ontdekte in mijn omgeving, ben ik meteen van voetbal af gegaan. Dat was toch helemaal niks voor me.” **AV**

De oogst van de bezetting

Advalvas sprak met Titanic-woordvoerder **Bertram Uunk** en vicedecaan **Hubertus Irth**. Wat leverde de zesdaagse bezetting van de kerkzaal op?

Vicedecaan Aard- en Levenswetenschappen **Hubertus Irth**:

‘Ik zet geen politie in tegen mijn eigen studenten’

Hebt u overwogen de kerkzaal te laten ontruimen? “Nee. Geen moment. Ik wil als vicedecaan van de faculteit absoluut geen politie inzetten tegen mijn eigen studenten. Van begin af aan had ik er vertrouwen in dat we er door overleg samen uit konden komen. En dat is uiteindelijk gelukt. We hadden wel zorgen over hun veiligheid, want ze liepen op het dak op zestien hoog. En we wilden natuurlijk geen ongelukken.”

Een van de eisen van de actievoerders was dat de studenten hun opleiding kunnen afronden op de manier zoals beloofd. Was dat niet al veel eerder

toegezegd? “Op zekere hoogte wel. Bij verandering van een opleiding bestaat de wettelijke plicht een overgangsregeling te treffen voor de zittende studenten. En dat doen we uiteraard. Maar het gaat natuurlijk over de details van zo’n regeling. Ik zie in dat deze reorganisatie een grote ingreep is. Dan kan ik natuurlijk niet beloven dat het geen enkel gevolg voor het huidige onderwijs zal hebben. Maar het idee is dat we samen met docenten op de faculteit en de collega’s in Utrecht en van de UvA een goede oplossing kunnen vinden en de studenten een hoogwaardig diploma garanderen. Misschien moeten ze dan een paar vakken op het Science-Park of de Uithof volgen.”

De studenten zeggen ook dat er opleidingen worden opgeheven. Klopt dat? “Nee, dat is niet de bedoeling. Ze verdwijnen niet, ze veranderen. Over de master hydrologie bijvoorbeeld hebben we op de faculteit lang gesproken. We willen het domein water zeker behouden, maar er een nieuwe en bredere invulling aan geven met deskundigheid van andere mensen bij bijvoorbeeld Aardwetenschappen, het Instituut voor

Milieuvraagstukken en de UvA. Wetenschappelijk gezien zijn al onze afdelingen en opleidingen van hoog niveau. Daar ligt het niet aan. Maar er moet wel genoeg geld binnenkomen om een goede mix van onderwijs en onderzoek te kunnen financieren. Dus gaan we onze sterkste kanten profileren.”

De actievoerders willen dat het reorganisatieplan wordt ingetrokken. Gaat dat gebeuren? “Daar kunnen we niet in meegaan, hoe erg het ook is. De faculteit heeft al jaren grote financiële problemen. We moeten 2,5 miljoen euro structureel bezuinigen per jaar. Waarschijnlijk betekent dat dat er per 1 september 37 mensen boventallig worden en dat is heel veel en heel erg. Over de uitwerking van het plan vindt afstemming plaats met het vertegenwoordigend overleg. De ondernemingsraad gaat een advies erover uitbrengen. En die zullen zeker overleggen met de facultaire studentenraad en onderdeelcommissie.” (DdH)

Lees het hele interview op advalvas.vu.nl>nieuws> 19 maart.

Titanic-woordvoerder **Bertram Uunk**:

‘We hadden het gevoel dat ze ons probeerden te intimideren’

Er gaat best nog wat aan jullie onderwijsprogramma gewijzigd worden. Dat is toch winst. “Er is nu geld beschikbaar voor meer ruimte in die aanpassingen en via de facultaire studentenraad mogen we nu meebeslissen en controleren of het bestuur de door de taskforces aangedragen oplossingen goed uitvoert. Dat is een grote overwinning. Maar de reorganisatie hebben we niet van tafel gekregen. De faculteit zit nou eenmaal

met een structureel tekort en we hebben nooit tot in detail willen meebeslissen van: die docent moet eruit en die moet blijven.”

Jullie zijn realistischer uit de kerkzaal gekomen dan je erin ging. “Het bestuur is vooral realistischer uit de onderhandelingen gekomen, hoor. Het beseft nu dat de hoge kwaliteit van het onderzoek en onderwijs niet kan worden gegarandeerd zonder de afspraken in ons akkoord.”

O ja? Heb je het gevoel dat het bestuur van inzicht is veranderd? Heeft het zijn toezeggingen niet gewoon onder druk gedaan? “Nee, er is echt sprake van nieuw inzicht, anders zouden ze geen instemmingsrecht verlenen. En door dat recht van instemming zal het bestuur ook steeds weer aan het denken worden gezet. Alles in het akkoord geeft aan dat het bestuur bereid is om meer naar de werkvloer te luisteren. Dat zien we als een grote overwinning.”

Hoe kijk je terug op de bezetting? “Het was een heel intensieve periode, een emotionele achtbaan waarin je constant

aan het onderhandelen, overleggen en discussiëren bent. De mooie momenten zijn als je iets bereikt, dan sta je ook letterlijk op de tafels te juichen. Tegelijkertijd ben je constant aan het afwegen of het genoeg is om de problemen op te lossen en de achterban te overtuigen. Maar er zitten natuurlijk ook heel heftige en spannende momenten tussen.”

Noem eens. “Irth zegt dat hij geen moment heeft overwogen de politie in te zetten, maar we hadden wel het gevoel dat ze ons probeerden te intimideren. Bijvoorbeeld toen er beveiligers over het dak liepen en we maar vijftien minuten kregen om hun toelichting van hun laatste voorstel aan te horen. Dat voorstel hebben we als een schoffering ervaren. Toen hebben we gezegd: ‘Wie is er nou bang voor een ontruiming, wij zijn het niet.’ Daarna kregen we opeens nog een gesprek van 2,5 uur.” (PB)

Lees het hele interview op advalvas.vu.nl>nieuws> 20 maart.

FOTO Floor Bal
AV

INGEZONDEN MEDEDELING			
<p>VOORLOPIGE UITSLAGEN OR- EN ODC-VERKIEZINGEN, 17 MAART 2014. DE ONDERSTAANDE KANDIDATEN ZIJN GEKOZEN IN DE ONDERNEMINGSRAAD RESPECTIEVELIJK DE ONDERDEEL-COMMISSIES VOOR DE PERIODE APRIL 2014 - APRIL 2017.</p> <p>ONDERNEMINGSRAAD (23 zetels, opkomstpercentage 35,9%)</p> <p>ABVAKABO FNV O.G. Heldring H.S. van Walraven H.C.R. van Bogget P. Stol A. Charmant – den Hartog S. Maftouhi L.L.J. Truijens H.J.M. Olijhoek A.A. de Maesschalck D. Pavlopoulos R.E. Vermunt</p> <p>RESERVEKANDIDATEN A. Kiss J.W. Rebel F.J. Companjen B. Brouwenstijn M. Schoonebeek J. Rodenberg P.J.M. Brasik M.J.M. van Velzen K. Kramer J.J.M. Sierag E.J. Hartstra J. Eppinga M.J. Peters</p> <p>CNV PUBLIEKE ZAAK P.J. Reinders G.M.J. van Kampen K.F. van der Woerd T.C. de Gilder A.M. Kreemers</p> <p>RESERVEKANDIDATEN H. Boswijk S. Zandvakili V.A. van Bijlert P.H.M.P. Roelofsma E. Dijkstra P.J.M. van Geffen T. van Asperen J. Roos J.C. Sturm R.E. van der Woude C. van der Kooi R.B. van der Vos A.H. Siegmann A.J.G.M. van Montfort J.M. Koppenol T.J. van der Ploeg</p> <p>PROVU L.M. Henderson J. Mijalkovic N.M. Schutte T.E. Bouwman K. Lurvink S. Stolk D.B.R. Kroeze</p> <p>RESERVEKANDIDATEN M. Ferretti B. Oudega T.E. van den Berg B. Slijper</p>	<p>L.M. Kleipool S. Roth S.F. ter Brake M. Gorsira E.J.G. Peterman</p> <p>ODC BEWEGINGSWETENSCHAPPEN (7 zetels, opkomstpercentage 44%) G.J. van der Kamp L.J.R. Casius L. Hak J.H.P. Houdijk R.T. Jaspers A. Ledebt W.M.H. Hoogaars</p> <p>RESERVEKANDIDATEN R. Ton D.L. Mann K. Levels H. de Koning E.M. Brenner</p> <p>ODC HRM-AM (7 zetels, opkomstpercentage 50%) P.F. van Soest R.F. Neumann N. Mahnin M.S. Philippo S.W. Korstanje W.C.M. Windt C.J. van der Linden</p> <p>RESERVEKANDIDAAT J.J.H. Smit</p> <p>ODC UB (7 zetels, opkomstpercentage 78,5%) P. W. Koffijberg M.M. Willekens P. Fischer C. Rink J.W.H. Wevers A.M.J. Kriesels R.P.M. Klaassen</p> <p>RESERVEKANDIDATEN N.A. Zoontjes P.R. Speel C.M.E. van Baar</p> <p>Deze uitslag is op 17 maart al gepubliceerd op de website van de OR. Tegen de uitslag kon tot en met 24 maart bezwaar worden aangetekend.</p> <p>BIJ DE VOLGENDE COMMISSIES HEBBEN GEEN VERKIEZINGEN PLAATSGEVONDEN, AANGEZIEN HET AANTAL KANDIDATEN KLEINER OF GELIJK WAS DAN HET AANTAL TE VERVULLEN ZETELS. DE ONDERSTAANDE KANDIDATEN WORDEN BENOEMD.</p> <p>ODC AARD- EN LEVENSWETENSCHAPPEN (13 zetels) Vrije lijst G.M.J. van Kampen M.M.A. Groen T.F.M. Etty B. van der Wagt P.B. Noordeloos K.M. Ubink C.M. Reus M.J. Wagner M.J.M. van Velzen</p>	<p>ODC ECONOMISCHE WETENSCHAPPEN EN BEDRIJFSKUNDE (13 zetels) Vrije lijst F.E.J.M. Derksen E.M. de Vries H.R.N. Werkman S.C. Kronenbitter M.M. Rietdijk R.A. Meerman M. Schoute V.L. van Kervel R.H. Oostendorp J. Boter C.F.A. van Wesenbeeck M.G. Lijesen I.L. Lindner</p> <p>ODC EXACTE WETENSCHAPPEN (11 zetels) Vrije lijst I.H.M. van Stokkum K.A. Feenstra A.J. Burggraaf P. Gori-Giorgi J. Hulshof W.H. Roos T.E. van den Berg J.C. Vos R. Vermeulen</p> <p>ODC PSYCHOLOGIE EN PEDAGOGIEK (11 zetels) Vrije lijst R.T. Nieuwboer Q. Helmer S. de Graaf J. Schoonenboom J.C. van Hooff F.N. de Boer B.B. de Koning G. Engels M. van der Veen D.J. Zevalkink N.H. Flinkenflögel</p> <p>ODC LETTEREN (9 zetels) Vrije lijst J.F. van der Meulen W. Schover E.W. de Bruin F.D. Huijzendveld J. Lamerichs Y. J. Cavalcanti Araujo</p> <p>ODC RECHTSGELEERDHEID (9 zetels) Vrije lijst J. Zwart C.J. Petiet M.L. Hanekom M.R. Botman M. Vogel J.H. Dondorp W.L. Roozendaal</p> <p>ODC SOCIALE WETENSCHAPPEN (9 zetels) Vrije lijst E.C. Bandringa G.M. v. Iterson Scholten B.J.C. Vernooij H. Hovenkamp F.J. Companjen D. Oegema T.C. de Gilder B. Slijper E.W. Bal</p> <p>ODC GODGELEERDHEID (7 zetels) Vrije lijst A.K. Mosher V.A. van Bijlert</p>	<p>E.C.T. de Jongh A.M. Kreemers</p> <p>ODC WIJSBEGEERTE (5 zetels) Vrije lijst J. Halsema H.W. de Regt G.J. Buijs M. Schoonebeek</p> <p>ODC FACILITAIRE CAMPUS ORGANISATIE (9 zetels) Vrije lijst B. Mulder R. van Es B. Ottens M. Oliehoek H. de Haan M.J. Peters W. van Duijn M. Langeveld N. Groot Antink</p> <p>ODC INFORMATIETECHNOLOGIE (9 zetels) Vrije lijst J.D. van Hattem D.W. van Leeuwen P. Stol M. Jungmann J.W. Rebel W.J. Gebe</p> <p>ODC FINANCE & AUDIT (7 zetels) Vrije lijst S.M. Metsemakers L.L.J. Truijens R.D. Altepost D.E. Kraal M. van Neck O.H. Druiven P. Rigter</p> <p>ODC STUDENT - EN ONDER-WIJSZAKEN (7 zetels) Vrije lijst A. Bon H.A. Eijkelestam E.J. Hartstra J.W. Nieuwenhuis J. Lommertzen L.F. Kat L. Berlag</p> <p>ODC BESTUURSZAKEN (5 zetels) Vrije lijst P.J.M. Brasik V.A.M. van den Elsen G.H. Breukelaar P.J. Kaspers N. Rodenhuis</p> <p>ONDERDEELCOMMISSIE C&M DE ONDERDEELCOMMISSIE BEHOUDT NOG TOT TEN MINSTE JANUARI 2015 HAAR HUIDIGE SAMENSTELLING. HIEROVER IS EERDER AL GECOMMUNICEERD; VAN DE MOGELIJKHEID OM DAAR-TEGEN BEZWAAR TE MAKEN IS GEEN GEBRUIK GEMAAKT. VOOR DE VOLLEDIGHEID:</p> <p>De ODC bestaat uit: Stan Hes Houkje Vlietstra Charlotte Vroon Monique Leeuwe Jaap Willem van der Meulen Eva Herens Riechelle van der Valk.</p>

Reacties (max. 300 woorden) op Advalvas-artikelen zijn welkom op redactie.advalvas@vu.nl. De redactie behoudt zich het recht voor uw bijdrage eventueel in te korten.

Diskwalificatie hydrologie

Met verbazing lazen wij de uitspraak van bestuursvoorzitter Jaap Winter in *Advalvas* over de voorgenomen reorganisatie bij Aardwetenschappen: ‘Neem een op zich goede opleiding als hydrologie. Die is niet verbonden aan onderzoek waar geld naartoe gaat. Die opleiding moet dus worden ingebed in een omgeving waar zulk onderzoek wel bestaat.’ De Amsterdam Critical Zone Hydrology Group doet wel degelijk onderzoek waar geld naartoe gaat. Wij zijn daarom not-amused over de manier waarop wij in een negatief daglicht worden gesteld. Wij begeleiden meer dan twintig PhD-studenten, vaak gefinancierd door publiek-private samenwerking. Momenteel heeft de groep voor zo’n 3 miljoen euro aan projecten en zijn stafleden in het buitenland betrokken bij onderzoeksprojecten die een veelvoud daarvan vertegenwoordigen. Het afgelopen jaar is er voor 1,3 miljoen euro aan subsidie binnengehaald in *competitive calls*, waaronder NWO (Urbanising Deltas of the World) en NERC-ESPA, en publiceerde de groep bijna 40 peer-reviewed artikelen, onder meer in *Nature* en *Journal of Geophysical*

Research. Onze drukbezochte site hydrology-amsterdam.nl spreekt boekdelen en onze wetenschappelijke verdiensten zijn – buiten de VU – onomstreden. Winters uitspraak is gerelateerd aan het facultaire reorganisatieplan waarin de hydrologen op de nominatie staan om weggevaagd te worden. Dat plan betreft een voorgenomen besluit. De uitspraak is dus niet alleen onterecht, maar ook voorbarig en neemt een voorschot op de validiteit van de argumentatie in het reorganisatieplan. Enige terughoudendheid was op z’n plaats geweest. Dat de kwaliteit van de master hydrology ‘op zich goed’ genoemd wordt, is een understatement: het is namelijk een van de twee topopleidingen van de VU (*Keuzegids Hoger Onderwijs* 2014). Bij de QANU-onderwijsvisitatie van 2012 kwam de opleiding landelijk als beste aardwetenschappelijke master uit de bus. Of dat na de reorganisatie zo blijft, is zeer de vraag.

Sampurno Bruijnzeel, Ilja van Meerveld en Henk Kooi, VU-hydrologen afdeling Aardwetenschappen

Verlamde VU

In 2013 werd ik gevraagd om zitting te nemen in de raad van advies van de masteropleiding business administration aan de economische faculteit. Vol goede intenties en met de missie om de VU beter te maken, verklaarde ik me daartoe bereid. Op 7 januari, na de reactie van het college van bestuur op de artikelen in de media, heb ik besloten mij per direct terug te trekken en ik heb dat per mail gemeld en beargumenteerde. Naar mijn professionele mening heeft de VU zich dramatisch slecht als werkgever gedragen en ik kan alleen maar vaststellen dat de competentie van het communiceren door de huidige bestuurders volledig ontbreekt. Daarmee declassificeert dit college zich als competent bestuur. Voor de journalisten kan ik nog begrip opbrengen. Het is hun vak om opmerkelijke verhalen te maken en de druk binnen de media zelf is immens en gericht op sensatielust. Het is aan de lezer en abonnee om daarover te oordelen. Vorige week was ik aanwezig bij het interview met Frank van Kolfschooten over wetenschapsfraude bij VUconnected. Een van de aanwezigen vroeg Van Kolfschooten of bij de zaak-Nijkamp niet ook de integriteit van de

nieuwsgaring in het geding is. Zijn antwoord: “Nee hoor, als zzp’er heb ik geen belang bij verkoopcijfers en ik ga alleen voor de inhoud”, vond ik weinig geloofwaardig, en ik was niet de enige. Maar nogmaals, dat is de realiteit in de journalistiek van vandaag. En daarmee een factor waarmee je als bestuur rekening houdt in de communicatie en in de bescherming van je eigen mensen. Dat hoort bij goed werkgeverschap. Naar aanleiding van mijn terugtrekking nodigde decaan Willem Verschoor mij uit. Een weinig inspirerend gesprek, waaruit bleek dat de VU-doctrine vanuit het bestuur inmiddels breder is ingebed. Ik heb geen illusie dat mijn standpunten van invloed zullen zijn in het denken en doen van de decaan. Of het nu in sociale media is of in gesprekken met mensen op de VU... mijn Vrije Universiteit heeft plaatsgemaakt voor een verlamd instituut met mensen die houvast zoeken in regels en risicomijdend gedrag in plaats van maatschappelijke ambitie. Jammer.

Han Dieperink, algemeen directeur Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf

ADVERTENTIE

dokterdokter

dokterdokter.nl is de leidende gezondheidsinformatie website van Nederland. We zoeken studenten gezondheidswetenschappen die het leuk vinden om tegen een interessante vergoeding regelmatig te schrijven over gezondheidsnieuws.

aanmelden bij
Ivan Wolffers (wolf8050@planet.nl)

‘Wij wilden neutraal blijven’

De universitaire studentenraad verklaarde zich niet solidair met de bezetting van de Kerkzaal door actiegroep Titanic. ‘Wij vertegenwoordigen alle faculteiten, niet alleen FALW.’

DOOR FLOOR BAL

Studentenvakbond SRVU heeft zich met de actie solidair verklaard. Jullie niet. Waarom niet? “Dat is een interessante vraag. Het is niet zo dat we het niet met de bezetters eens waren. We hebben het zeker erover gehad. Maar uiteindelijk vonden we dat we neutraal moeten blijven.”

Waarom vinden jullie een neutrale positie zo belangrijk? “Als usr vertegenwoordigen wij niet één faculteit, maar alle faculteiten. De actievoerders vonden dat er meer geld naar hun faculteit moest gaan, onze taak is om te waken dat dit niet ten koste gaat van andere faculteiten. Wij vinden dat alle faculteiten hun eigen verantwoordelijkheid moeten nemen. Maar het belangrijkste is dat we dit meer iets voor de vakbonden vonden. Als usr hebben we ons ook niet inhoudelijk met de reorganisatie beziggehouden.”

Die studenten eisten dat de kwaliteit van hun opleiding zekergesteld

werd. Dat is toch typisch iets voor de studentenraad? “Wel voor de facultaire studentenraad. Die heeft zich daar ook echt voor ingezet. Door deze actie heeft ze nu extra instemmingsrecht gekregen. Dat is heel

Poey Lam

Bezetting

Actiegroep Titanic bezette onlangs de kerkzaal van de VU uit protest tegen de reorganisatie bij de faculteit Aard- en Levenswetenschappen. Lees meer op pagina 20 en 21.

mooi, ik hoop dat ze daarmee verder komt. Het is natuurlijk geen garantie voor een goede uitkomst.”

Wat vonden jullie uiteindelijk van de bezetting? “Bewonderenswaardig. De bezetters toonden veel moed. Het is hartstikke goed dat studenten zo vechten voor hun opleiding. Ze hadden alles ook heel goed door-dacht, het was geen impulsieve actie. Met resultaat.”

Had de studentenraad eigenlijk wel de tijd om zich hiermee bezig te houden? Jullie schijnen het nogal druk te hebben. “Als usr hebben we een uitzonderlijk jaar, er komt zoveel op ons pad. De fusie tussen de bètafaculteiten van de VU en UvA nam heel veel tijd in beslag. Daarnaast houden we ons met de fusies tussen faculteiten bezig, en er komen een instellingsaudit en een nieuw instellingsplan. Ook is er bij de verschillende diensten veel te doen, we hebben heel veel dossiers doorgenomen. Het is een zwaar jaar. Maar we nemen natuurlijk overal de tijd voor, ook voor de bezetting.”

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

FOTO: StudioVU/Vernie Gompier

Vakantieberekening

Roos van Rijswijk literatuurwetenschapper

Omdat ik de meeste hinderlijke ervaringen zo snel mogelijk in een mentale prullenbak archiveer (die ik nooit leeg, dat dan weer wel), was ik tijdens het studeren ook even verge-ten hoe ontzettend onhandig Een Baan Hebben is als je ook weleens Vrije Tijd wilt. Vooral als je Veel Vrije Tijd Achter Elkaar wilt, om dan met iemand anders die een andere baan heeft op vakantie te gaan bijvoorbeeld. Mijn vriend en ik zijn al weken bezig met het plannen van twee (2!) vrije zomerweken achter elkaar, zodat we in vredesnaam ergens een hotel-aanbieding of een gescheurd stuk zeil kunnen boeken van waaruit/waaronder we een vreemd oord, Groningen of zoiets, kunnen verkennen. Ik wil hierbij even vermelden dat we beiden in het boeken-vak werken – bedrijfskundestudenten en kaakchirurgen kunnen hier naar believen resorts, verre continenten en zeldzame diersoorten invullen. Het lijkt zo simpel. Maar om het voor elkaar te krijgen, moet er een soort wiskundige formule (wiskundestudenten kunnen hier stoppen met

lezen) worden opgelost die iets behelst als: *Vakantie = Collegae R (vrij) + Collegae I (vrij) / vboekenbeurs * CPNB - september2 ≥ kans op neerslag*. Ik krijg spontaan last van eindexamendromen, om even de omvang van dit luxe-probleem te illustreren. Niet dat ik zo veel vrij had tijdens het studeren; ik werkte me het leplazarus, ik blokte voor tentamens en ik schreef scripties. Maar het fijne van die studie was dat er af en toe momenten (wat zeg ik: weken) waren waarin opeens alles af was of nog niet af hoefde. Of een periode waarin ik het gegeven dat er wél van alles af moest gewoon negeerde. En bijvoorbeeld ook nog mijn hondenbaan als secretaresse bij een malafide uitzendbureau had opgezegd – huilend en vloekend, zodat ik dus ook echt niet meer terug kon – en dus eigenlijk niks anders kon dan, tussen het vacaturesurfen door, op terrassen hangen en in zee zwemmen, terend op een flinter spaargeld. Als ik nu mijn baan huilend en vloekend opzeg, zou dat niet alleen totaal geen aanleiding hebben, ook zou ik

‘Veertig jaar met vrije dagen schuiven! Dat is langer dan we nu bestaan!’

dakloos raken, een onverklaarbaar gat in mijn cv krijgen en zou er niemand met mij op een terras kunnen hangen. Ze zouden gek wezen. Dan moeten ze die formule loslaten op hun vrije dagen om mij op hun kosten van bier te voorzien. Dus ik reken en plan, vervloek hoogzomertarieven en hoed me voor het te vroeg opnemen van vakantie, want dan wil ik in oktober wéér. “Dit”, verzuchtten mijn vriend en ik in een melodramatische bui, “duurt nog zeker veertig jaar.” Veertig jaar vrije dagen schuiven! Dat is langer dan we nu bestaan! En dat terwijl we zo goed zijn in vakantie hebben! Volgens mij is het makkelijker om gewoon te plannen wanneer we rijk genoeg zijn om *altijd* vakantie te hebben. Het wordt even schuiven en schema’s op elkaar afstellen, we moeten even een knaller incalculeren en een paar gunstige klimaten, maar dan heb je ook wat. 15 juli 2016 moet haalbaar zijn. Groningen, rol het afdekzeil maar vast uit – hier komen we.

Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

Nieuw instituut voor wetenschaps-geschiedenis

Ida Stamhuis nam het initiatief voor het **Stevin Centrum**, dat een honoursvak en een minor wetenschapsgeschiedenis wil aanbieden voor alle VU-studenten.

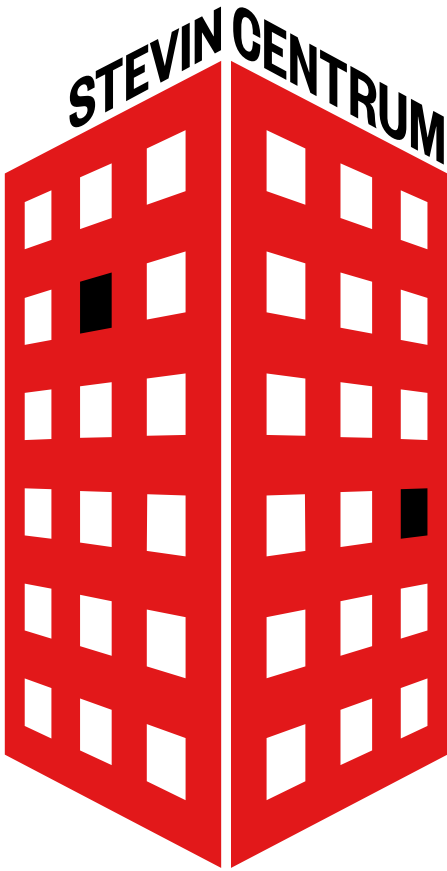
DOOR WELMOED VISSER

Dat er op de universiteit stelsmatig wetenschappelijk onderzoek gebeurt, is nog helemaal niet zo oud. Vroeger waren universiteiten onderwijsinstituten. Pas in de tweede helft van de negentiende eeuw kwam het onderzoek erbij, vertelt wetenschapshistoricus Ida Stamhuis. Stamhuis is de initiatiefneemster van het Stevin Centrum, een organisatie waarin de wetenschapshistorici van de VU gaan samenwerken, genoemd naar de geleerde Simon Stevin (1548-1620). De VU heeft een lange traditie op het gebied van wetenschapsgeschiedenis. De eerste Nederlandse hoogleraar wetenschapsgeschiedenis zat aan de VU: Reijer Hooykaas werkte hier van 1946 tot 1972. In veel studies was altijd al aandacht voor wetenschapsgeschiedenis omdat die werd gezien als deel van de maatschappelijke vorming van studenten. Maar een samenwerkingsverband tussen al die wetenschappers die op al die faculteiten

iets deden met de geschiedenis van hun vakgebied, was er nog niet. “Terwijl we ons vaak met vergelijkbare vraagstukken bezighouden”, zegt Stamhuis. De wetenschapshistorici van de VU formuleerden een gemeenschappelijke onderzoeksthema: de kennispraktijk en normativiteit in een historische context. Daarbij stellen ze vragen als: hoe gaan en gingen we om met wetenschappelijke kennis? Wat is de waarde van die kennis? Zijn onze ideeën erover veranderd?

Publicatiedruk

“Ons huidige idee dat je moet publiceren in wetenschappelijke bladen, bestaat nog niet zo lang”, noemt Stamhuis als voorbeeld: “die zeer specialistische bladen kwamen pas op aan het eind van de negentiende eeuw.” Helpt dat ons om nu anders te kijken naar bijvoorbeeld klachten van wetenschappers over de toegenomen publicatiedruk? “Het is belangrijk om je te realiseren dat dingen die wij nu normaal vinden, niet altijd zo zijn geweest”, vindt Stamhuis. Het Stevin Centrum bundelt de krachten van 37 medewerkers. Zij doen onderzoek en/of geven onderwijs op het gebied van wetenschapsgeschiedenis. In eerste instantie is het geen uitbreiding van het huidige onderzoek, al hoopt Stamhuis daar in de toekomst wel op. In elk geval wil het Stevin Centrum een honoursvak en een minor gaan aanbieden voor studenten van alle faculteiten. Het centrum werd 18 maart officieel geopend met een symposium.

‘Outsourcen past niet bij goed werkgeverschap’

De VU kan mensen beter zelf in dienst houden dan het werk uitbesteden aan andere bedrijven, vindt de ondernemingsraad.

DOOR DIRK DE HOOG

Het voornemen tot outsourcing van 32 formatieplaatsen bij de Facilitaire Campusorganisatie (FCO) dreigt een breukpunt te worden voor de OR met het bestuur. “Het gaat ons vooral om goed werkgeverschap”, zegt Henk Olijhoek, lid van de ondernemingsraad. “Wij hebben verschillende keren aan het college gevraagd wat ze ervan vinden dat vrijwel alle betrokken medewerkers bij de VU willen blijven werken. Ik krijg gewoon geen antwoord op die vraag. Het lijkt wel of outsourcing gewoon de onbespreekbare ideologie is geworden.” Outsourcen staat nu hoog op de agenda omdat het bestuur verschillende taken van de FCO wil uitbesteden. Het personeel gaat daarbij over naar de bedrijven die de taken voortaan gaan uitvoeren. Het betreft het parkmanagement, de reprografie, de logistieke service en het cluster schoon & veilig. In totaal gaat het om 32 formatieplaatsen. In eerdere plannen bij de reorganisatie van FCO ging het zelfs om meer dan 60 fte.

Hoezo goedkoper?

Volgens het bestuur is outsourcen goed-

koper en verhoogt het de kwaliteit. De OR bestrijdt dat. “Door taken intern beter te organiseren is ook efficiencywinst te behalen. Bovendien twijfelen we aan de cijfers van het college. De reprografie bijvoorbeeld draait volgens ons als een tierelier. Als je goed doordenkt kunnen andere bedrijven het alleen maar goedkoper doen omdat ze bezuinigen op de arbeidsvoorwaarden van het personeel. Daarom vinden wij dat outsourcen niet past bij goed werkgeverschap.” Ook vindt Olijhoek dat het bestuur meer naar de betrokken medewerkers moet kijken en minder naar de managementprincipes. “Kijk naar terreinonderhoud en groenvoorziening. Natuurlijk kun je zeggen dat die niet bij de kerntaken van de universiteit horen. Maar het gaat om 1,2 fte. Dus zeg om twee mensen die al een tijd bij de VU werken. Dan ga je toch met hen praten over wat zij willen en hoe zij de toekomst zien? Dan lever je maatwerk!” Overigens gaat het wat de OR betreft niet alleen om outsourcing bij FCO, maar bij de gehele bedrijfsvoering. Zo is de ondernemingsraad ook tegen het uitbesteden van de fotografie en vormgeving door de dienst Communicatie & Marketing, maar die strijd lijkt nu definitief verloren. Het bestuur heeft toegezegd een goed sociaal akkoord met de vakbonden te willen sluiten over de outsourcing, maar zover is Olijhoek nog niet. “Wij vinden

deze outsourcing onwenselijk en onnodig. Als het bestuur onvoldoende rekening houdt met onze opvattingen is de kans groot dat de OR zich gaat beraden op nadere stappen, zoals bijvoorbeeld naar de Ondernemingskamer. Deze operatie is voor de OR echt een breukpunt.” Mochten toch enkele taken worden uitbested, dan moet volgens de OR het personeel in dienst van de VU blijven en met behoud van de huidige arbeidsvoorwaarden worden gedetacheerd bij de nieuwe bedrijven. Maar volgens Olijhoek wil het bestuur niet over deze optie praten. Hij roept het bestuur op ook eens verder vooruit te kijken. “Outsourcen was lange tijd populair bij managers omdat het kosten zou besparen en meer flexibiliteit zou bieden. Maar het heeft ook veel nadelen. Daarom komen allerlei grote bedrijven weer erop terug. Zo gaat de Rijksgebouwendienst het schoonmaken weer in eigen handen nemen. Dat doen ze niet voor niets.” Eigenlijk zou het bestuur op 24 maart al een besluit nemen over de voorgenomen outsourcing, maar collegelid Bernadette Langius wil liever wachten op het definitieve advies van de OR. “We gaan geen overhaast besluit nemen, maar wel een zorgvuldig.”

Lees meer over outsourcen op pag 29.
Reageren? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

DRIE JAAR VECHTEN

Een onalledaagse periode was het, zacht gezegd, de afgelopen drie jaar voor de ondernemingsraad. De or kreeg nogal wat om op te kauwen. Scheidend or-voorzitter Ottho Heldring: “De harde strijd over de bedrijfsvoering is intensief geweest.”

Het was niet mals wat er van 2011 tot en met begin 2014 de revue passeerde. Een grootscheepse reorganisatie met gedwongen ontslagen. Een platform Verontruste VU'ers en een hoog oplopende onenigheid over de bedrijfsvoering tussen de ondernemingsraad en het college van bestuur. De stap naar de rechter om die ruzie uit te vechten. Miljoenen-investeringen in nieuwbouw. Een slechte beoordeling van het systeem van kwaliteitszorg voor het onderwijs en vervolgens frictie tussen de decanen en het college van bestuur en een rector magnificus die uit het college stapte. Een halve fusie die geen fusie mag heten met de UvA. Om maar wat *highlights* te noemen.

Ondertussen vernieuwde de ondernemingsraad de medezeggenschap, om beter beslagen ten ijs te komen en meer contact met de achterban te houden.

TIWJFELS

Toen de ondernemingsraad in 2011 aantrad, stond de Vrij Universiteit aan de vooravond van immense bezuinigingen op de bedrijfsvoering. Een plan waarbij de or direct al zijn vraagtekens had. “Wij twijfelden aan de financiële nood bij de VU, een argument van het cvb voor die bezuinigingen. Wij zagen vooral managers die hun bestuurlijke keuzes wilden doordrukken”, zegt Ottho Heldring. En die bestuurlijke keuzes waren geënt op het efficiencydenken van een productiebedrijf. De vergelijking met een koekjesfabriek was geboren.

De ondernemingsraad liet organisatieadviesbureau Berenschot in de zomer van 2012 de plannen beoordelen. Heldring: “Echte efficiencywinst viel te halen bij Financiën, HRM en Communicatie. Een financiële noodzaak voor bezuinigingen was er echter niet, oordeelde Berenschot.” Welles, zei het college. Nietes, zei de or. Enfin. De or adviseerde het college ‘het principe van *operational excellence* op zodanig begrensde wijze toe te passen op de bedrijfsprocessen dat de kernwaarden van de VU in onderwijs, onderzoek en ondersteuning herkenbaar blijven.’ Het echte pijnpunt in juli

OTTHO HELDRING, SCHEIDEND VOORZITTER OR, LAMBERT TRUIJENS EN DIMITRIS PAVLOPOLOS, OR-LEDEN EN AUTEURS ARTIKEL SOURCING.

2012: het college van bestuur negeerde in zijn besluit over de reorganisatie volstrekt de adviezen van de or.

NAAR DE RECHTER

De ondernemingsraad pikte het niet dat het college onderwijskwaliteit zo achteloos inruilde voor managementdoelen en stapte naar de Ondernemingskamer om de rechter te vragen het reorganisatiebesluit van het college ongedaan te maken. Onder druk van die rechtsgang krabbelde het cvb terug. Daags voor de zitting kwam er een akkoord. Het perspectief van de reorganisatie werd herijkt: bezuinigen en de formatie inkrimpen was niet langer het doel, maar excellente ondersteuning van onderwijs en onderzoek efficiënt organiseren. Or en college legden vast dat een efficiencyslag voor een aantal domeinen als HRM of IT bespreekbaar was, maar dat het college de bezuinigingsplannen voor domeinen als studentgerichte ondersteuning of onderwijs- en onderzoeksondersteuning moest herzien. Ook maakten ze afspraken over meer wezenlijke invloed voor de medezeggenschap op de plannen van het college.

SPANNING WEGGEËBD

De VU zit nog midden in de uitvoering van de reorganisatie. Heldring: “Het is een taai proces om het college bij de les te houden. Maar tot nu toe hebben we niet opnieuw naar de rechter hoeven stappen.”

De nieuwe ondernemingsraad onderhandelt met een vers college van bestuur. Dat scheelt.

Sinds de wisseling aan de top in 2013 is de spanning tussen or en cvb enigszins weggeëbd en is er meer vertrouwen.

MEDEZEGGENSCHAP VERBREED

Bij de beoordeling van de adviesaanvragen, van de reorganisatie - van de balie van HRM in 2011 tot het plan Vormgeving en fotografie te schrappen bij de M&C in 2014 -, kwamen de domeincommissies goed van pas. De or stelde deze in 2011 in, voor elk domein van de bedrijfsvoering één. Ze vormen een matrix met de onderdeelcommissies, die de medezeggenschap per faculteit en per dienst regelen. De domeincommissies konden de ondernemingsraad bij de reorganisaties exact vertellen waar de knelpunten zaten in de plannen van het college. Ze hadden een grote inbreng in de or-adviezen over de reorganisaties.

Ook op andere fronten verbreedde de medezeggenschap. Zo kreeg ProVU in 2011 voor het eerst vijf zetels in de raad. ProVU is een onafhankelijke vertegenwoordiging van jong wetenschappelijk personeel.

De ondernemingsraad wisselde de klassieke halfjaarlijkse heidagen in voor conferenties met de complete medezeggenschap, dus ook de onderdeelcommissies. Hier deelde de or de stappen in de onderhandelingen met het college en peilde de raad of hij de juiste positie innam. Heldring: “De verbreding van de medezeggenschap is een goede zet geweest. Het geeft de adviezen van de or ook in de toekomst meer draagvlak.”

SOURCING

SOURCING - OF HOE VER KUN JE GAAN MET HET FLEXIBILISEREN VAN ARBEID

Sourcing is een van de belangrijkste elementen van de reorganisatie bedrijfsvoering van de VU. Bij sourcing houdt de VU de centrale sturing, maar worden de uitvoerende diensten ge-outsourced aan externe bedrijven. De keuze voor outsourcing hangt af van verschillende vragen: wat is het belang van de ondersteunende activiteit voor onderwijs en onderzoek, heeft de VU de kennis en het innoverend vermogen zelf in huis en kunnen de externe aanbieders op de markt de dienstverlening goedkoper aanbieden? In veel gevallen vindt sourcing plaats omwille van de flexibiliteit, verbetering van diensten en vermeende lagere kosten, ondanks de goede kwaliteit van de diensten binnen de VU zelf.

GEVOLGEN VAN SOURCING IN HET KADER VAN DE REORGANISATIE

Op de korte termijn brengt sourcing meer kosten dan baten met zich mee. In vergelijking met de kosten van ‘in-huis-diensten’ dreigen de kosten van sourcing hoger te worden. Dit werd onder meer duidelijk in het rapport van Berenschot over de sourcing van Vormgeving en fotografie. Voor diensten die worden overgenomen door externe partijen betaalt de VU 21% extra aan BTW. Het cvb veronderstelt dat faculteiten alle diensten zullen inkopen bij de nieuwe VU-partners. Faculteiten zullen echter in de vrije markt op zoek gaan naar eigen partijen. Als op langere termijn de winsten teneenvallen, zullen de externe partijen vermoedelijk een weg zoeken naar verdere kostenbesparing ten koste van kwaliteit en uurlonen van het overgenomen personeel. Het om de zoveel jaar opnieuw in de markt zetten van taken leidt bovendien tot het aantreden van een nieuwe leverancier, die zich opnieuw moet inwerken. De kans op storingen binnen de VU neemt daardoor toe. En dan laten we de ontslagvergoedingen en WW die de VU gaat betalen aan ge-outsourcde VU-medewerkers nog buiten beschouwing.

De medewerkers van de outsourced diensten dreigen de dupe te worden van de sourcing-operatie. Mensen die in dienst blijven van externe partijen komen in sectoren zonder CAO's en zijn bij overnames en reorganisaties de eersten die op straat staan.

De externe partijen zijn constant op zoek naar kostenbesparing, zoals we recent konden constateren in de schoonmaaksector. Er moet meer werk geleverd worden in minder tijd, want bedrijven concurreren om een contract met de VU af te sluiten op basis van lagere kosten.

GOED WERKGEVERSCHAP

Het cvb is bij de geplande uitbesteding van facilitaire taken van plan het principe van Overgang van Onderneming toe te passen. De huidige primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden van de betreffende medewerkers worden ‘bevrozen’. Door middel van een tijdelijke suppletie worden de negatieve verschillen met de CAO van de overnemende partij overbrugd. Per saldo en op termijn pakt dit vaak nadelig uit voor de medewerkers. Dat geldt vooral voor de pensioenen.

Het proces van sourcing dreigt door te schieten. De geplande sourcingstrajecten moeten opnieuw grondig bekeken en aangepast worden. De vermeende efficiencyverbeteringen en besparingen zullen enkel optreden als de gewenste prestatiecriteria nauwkeurig worden vastgelegd, er een effectief contractmanagement is ontwikkeld en de complexe relaties tussen de betrokken partijen goed worden ingericht.

Natuurlijk kan in een uitbestedingstraject worden vastgesteld dat een activiteit efficiënter kan worden uitgevoerd door processen anders te organiseren. De ondernemingsraad is van mening dat het bestuur van de dienst dit dan zelf dient te realiseren in plaats van een marktpartij. Dan vloeit de opbrengst van verbeteringen weer terug naar de VU. De medezeggenschap vindt dat naast het beter managen van interne bedrijfsvoeringsprocessen en het beperken van overgang- en aanbestedingskosten, ook goed werkgeverschap een belangrijke rol speelt. Als dat in het huidige sourcings-traject bij Facilitaire Zaken serieus wordt genomen, dan kunnen de ondersteunende taken, die bij de VU vaak door medewerkers worden uitgevoerd met veel kennis en dienstjaren, gewoon in huis blijven.

COLUMN

Je zou kunnen stellen dat sourcing in de oudheid al bestond. Sterker nog, met de opkomst van steden en persoonlijk bezit werd ook arbeid een begrip waaraan een prijskaartje hing. In de tijd van de klassieke bedachten ze een oplossing voor het gebrek aan arbeidskrachten. Men noemde ze slaven. Ze waren sterk en goedkoop. Toen de interne markt uitgeput raakte veroverde men simpelweg de barbaarse buitengebieden en haalde men de arbeid daar. De internationale handel in slaven heeft nog eeuwen bestaan, evenals het idee dat krachten van buiten goedkoper waren. In het kielzog van de industriële revolutie werd het alleen maar erger. De socialisten stonden op. Hun strijd leidde uiteindelijk tot de vrije staat waarin werknemers rechten hebben. Maar in de jaren zestig kwam de klad er in. Opnieuw haalde men goedkope arbeid van buiten. Na een paar jaren gemodder besloot de westerse wereld de regels de regels te laten en voor vergaande liberalisering te gaan. En daar plukken we nu de vruchten van: arbeid haal je opnieuw van buiten, maar het liefst laat je ze ook buiten je eigen regels vallen: inhuur, sourcing of payroll. En ze waren sterk en goedkoop.

Zoishettoevalligooknogeener

SCAN DEZE
QR-CODE
MET
JE SMART-
PHONE

COLOFON

COMMISSIE COMMUNICATIE OR ANNEMARIE BIBO, DICK DE GILDER, JANNEKE EPPINGA, HENK OLIJHOEK, RICK VERMUNT, PETER VERSTEEG TEKST CORIANNE ROZA, LAMBERT TRUIJENS, DIMITRIS PAVLOPOULOS BEELD PETER GERRITSEN VORMGEVING ESTHER VAN MUNSTER

[WWW.FACEBOOK.COM/ONDERNEMINGSRAAD.VU](https://www.facebook.com/ondernemingsraad.vu)
@OR_VU

Poolvogel

Cultuurcentrum
Griffioen
Uilenstede

Wachtlokaal 9

Donderdag 10 april
Aanvang 20.30 uur
Studenten €10,50
VU-medewerkers
€13,-
griffioen.vu.nl

Mag je grappen maken over nierdonatie? Wie vindt van niet, kan beter thuisblijven. In *Wachtlokaal 9* brengt viermansformatie Poolvogel een mix van muzikaal, fysiek en absurdistisch cabaret. Er is een nier nodig. Hoe sneller, hoe beter. Een nier voor Jense. Van Joppe, Matthijs of Marius. Individueel zijn ze stuk voor stuk teamspelers, maar zodra de vrienden samenkomen, is het ieder voor zich. Zolang ze er niets voor hoeven doen, doen ze alles voor elkaar. Dat soort vrienden dus. Maar nu is er een nier nodig. Van een van hen. Bij het maken van de voorstelling werd Poolvogel begeleid door NUHR-routiniërs Peter Heerschop en Viggo Waas. Dan weet je wat je ongeveer kunt verwachten.

Dick Roodenburg,
publiciteitsmedewerker Griffioen

Restaurant

Ook gezellig zonder je moeder

Moeders

CONCEPT Hollandse keuken voor een redelijke prijs.
SFEER Knus en rommelig. Bij binnenkomst ben je gelijk onder de indruk van alle foto's van moeders die aan de muur hangen. Er zijn nauwelijks plekken waar geen moeder hangt, maar desondanks mag je nog steeds een foto van je eigen moeder meenemen. De tafeltjes - met bij elkaar geraapte borden, bestek en glazen - staan dicht op elkaar. We horen vooral internationale gasten, mede door de vermelding in diverse reisgidsen.
ETEN Naast de traditionele soepen en voorafjes bestaat de menukaart uit hoofdgerechten van Annie, Betty en Corrie. Alle gerechten zijn dus Hollands, maar de prijzen verschillen. Van Annie voor 15 euro tot Corrie voor 19 euro. Wij kiezen de Hollandse rijsttafel. Een combinatie van suddervlees, hachee en een stamppotje compleet met gekookte aardappels, rode kool, appelcompote, stoofpeertjes, spekjes, rookworst en jus. Lekker het pannetje doorgeven dus, net zoals bij moeders thuis. Het eten is heerlijk. Helaas kunnen we het met z'n tweeën niet op, omdat we hoeveelheden hebben voor drie of vier personen.

BEDIENING Beleefd en to-the-point.
TIP De Hollandse rijsttafel. Voorgerecht hoeft niet, je krijgt grote porties.
AANRADER Jazeker, helemaal voor liefhebbers van de Hollandse keuken en sfeer. Neem vrienden en kennissen uit het buitenland mee.
PRIJS 50 euro met twee personen.
WAARDERING

MOEDERS
Rozengracht 251
moeders.com

Jasper Stooker, *eerstejaars master arbeids- en organisatiepsychologie*

Om de week gaat een student op kosten van
advalvas uit eten en beoordeelt het restaurant.
€50

Sleutelgat 15

Wat zegt de inrichting van je kamer over jezelf? En klopt die indruk ook? VU-studenten gluren in de kamer van ALICE VAN DEN HOUT.

“Wauw, wat een mooie kamer!” roept student linguistics **Katy Blott** (20) uit. “Hier woont in ieder geval **geen student**, deze kamer is veel te duur en te schoon. Misschien woont er een koppel. Of er woont **een designer**, de bewoner heeft dit heel bewust ingericht. Als er een stel woont, hebben ze geen kinderen of huisdieren, anders neem je toch geen witte bank?”

“Ik ben echt benieuwd of hier een jongen of een meisje woont”, zegt rechtenstudent **Anna Bakker** (26). “Het ziet er mannelijk, strak en opgeruimd uit. Hier woont dus sowieso een georganiseerd type met smaak. Maar er zou evengoed een meisje kunnen wonen.” “Ja duh, er moet wel een meisje wonen, er staat een **roze cocktailboek** in de kast”, valt

studiegenoot **Fleur Rood** (25) haar bij. “Al zal dat wel zo’n cocktailboekje zijn dat iedereen in de kast heeft staan, maar nooit gebruikt. Waarom ligt dat kleed eigenlijk op de bank en niet gewoon op de grond? Dat lijkt me veel comfortabeler. Deze kamer is trouwens bizar mooi en groot.”

“Hier woont **geen praktisch mens**”, zegt student sociologie **Hans Bentveldert** (20). “Die lamp is onhandig groot en die stoelen zien er niet comfortabel uit. Ze is vast niet technisch, anders had ze wel een extra stopcontact gemaakt bij de laptop. Nu hangt dat snoer voor de deur. En ze heeft takken en bloemen links op tafel staan. Mooi, maar wel veel werk. Wat een prachtige kamer is dit. Als ik die foto’s bekijk, vermoed ik dat zij een vriend heeft. Wat is trouwens dat rare zwarte ding onder de eettafel?”

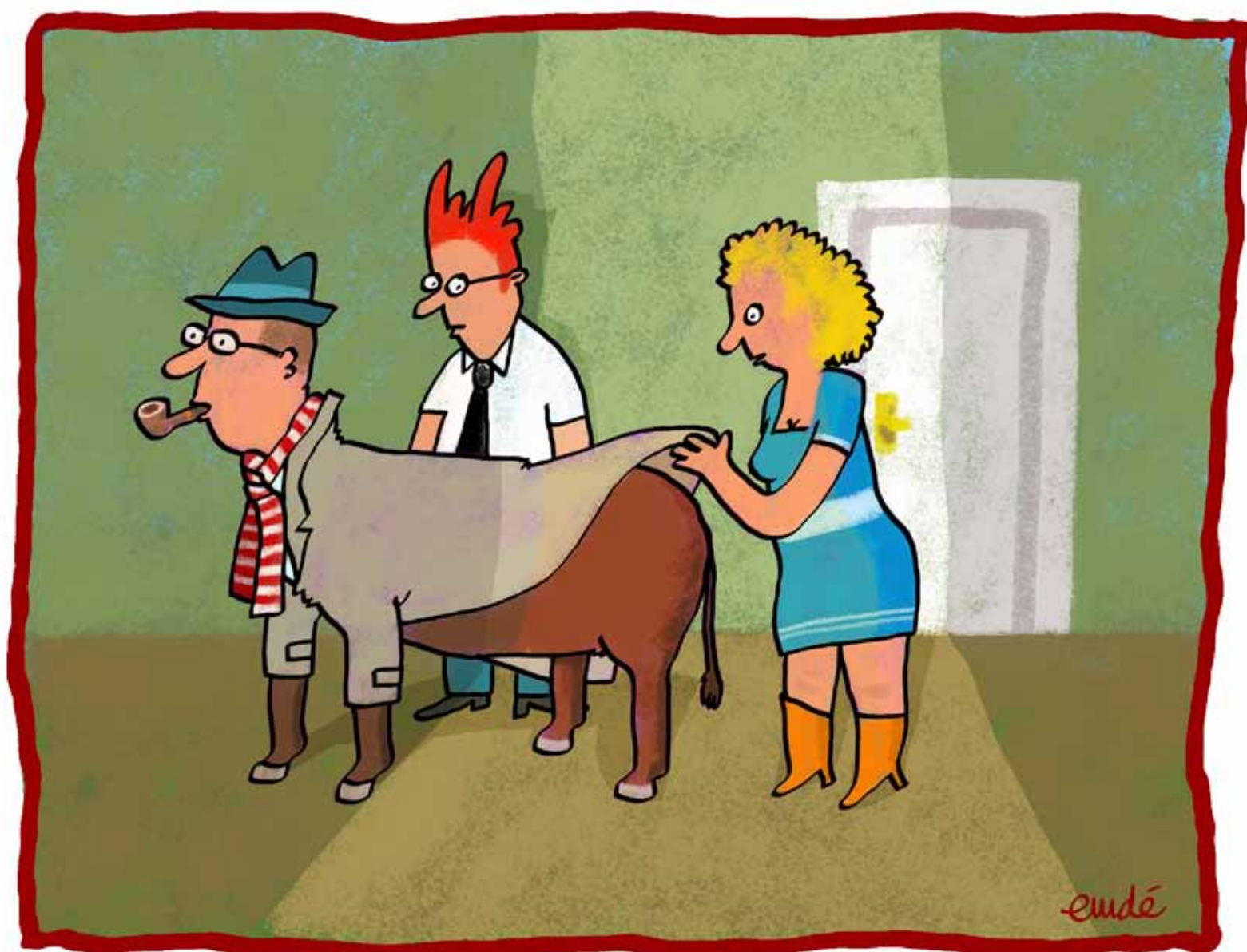
Alice van den Hout

23
Studeert communicatiewetenschap
Betaalt 500 euro exclusief voor een appartement in Slotervaart

“Ik denk dat iedereen versteld zal staan hoe weinig mijn inboedel gekost heeft”, lacht masterstudent communicatiewetenschap **Alice van den Hout**. “Ik ben namelijk een **heel goede zoeker op Marktplaats**. Alleen de lamp en de fotolijstjes zijn eerstehands. Ik ben geen designer, maar neem graag woonblaadjes door. Daar knip ik dan de leukste dingen uit en maak er een soort portfolio van. Ik woon hier al ruim 1,5 jaar samen met mijn vriend. Zonder kinderen en zonder huisdieren. O ja, dat roze cocktailboek is een sierboek, ik miste wat kleur. Overigens ben ik niet heel onpraktisch. En die stoelen zitten hartstikke lekker. De jongen op de foto’s is inderdaad mijn vriend! En die foto van die scooter is van onze reis naar Thailand. Ik had mijn bachelor afgerond en mijn vriend was net afgestudeerd.”

*Door student-reporter Nienke Stumpel
Foto’s Peter Valckx*

Wil je ook in Sleutelgat?
Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.

GRİFF EN VIOLA NAMEN HUN NIEUWE HUISGENOOT
EENS UITGEBREID ONDER DE LOEP.